INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

Editio prioribus emendatior.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica.

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1665.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶν, χἠμίτροις ἐφισάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra=

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epsilon	e breve
Ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῤ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Ypsilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	Omega	O magnum

Ex literis septẽ sunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septendecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω.
Breves, βραχέα, α, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κυρίαι, αι, αυ, ει, ου, οι, υι.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ᾱ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ου, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ ἄφωνα; & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλαὶ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τὶς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo ſunt, lenis, ψίλον, aſper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aſpirantur. Sed ſi medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apoſtrophe eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apoſtrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτὸν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Caſus, πτώσεις, ſunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accuſativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera ſunt tria, Maſculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpoſitivus προτακτικός, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc, Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Maſc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N.G.D.A.	N.A.G.D	N. G. Dat. Acc.
Masc.	ὁς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὼ, οἶν,	οἱ, ὧν, οἷς, οὓς,
Fœm.	ἡ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ᾱ, αἶν,	αἱ, ὧν, αἷς ἃς,
Neut.	ὰ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὼ, οἶν,	ἃ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁπόσος, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ ας, ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plur. Nom. οἱ κειται, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειται.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων.

In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poeticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητίετης consiliarius.
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha.
- Poetica in της, ut κυνώπης impudens.
- Composita à πωλέω vendo, μετρέω metior, τελέω tero,

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μούσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσᾱ.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ.

In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ δολίαινα, Gen. τῆς δολίαινης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά
Plural Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ, sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *robori; & plurima augentur syllabis* φι *&* φιν, *ut* θύρηφι *janua*, θύρηφιν.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Plural. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Ac. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς, νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual Nom, & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc, ὦ ξύλω.

Plural. Nom τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστεσι *pro* ἄστεσιν, σάκβασι *pro* σακβάκοις *pauca patiuntur Apocopen, ut* δεῖ *pro* δεῖον, *lana: & nonnullis* φι *dorice adjungitur, ut* στρατοφι *pro* στρατῷ, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile,

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc ὦ μενέλεως.
Dual Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur Nom. οἱ μενέλεω, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω.
Sing. Nom τὸ ἴυγεων, Gen. τοῦ ἴυγεω, Dat. τῷ ἴυγεω, Acc. τὸ ἴυγεων, Voc. ὦ ἴυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἴυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἴυγεων, Voc. ὦ ἴυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἴυγεω, Gen. τῶν ἴυγεων, Dat. τοῖς ἴυγεως, Acc. τὰ ἴυγεω, Voc. ὦ ἴυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄδως, ἄδω, Atho mons, ἔως, ἕω, aurora, κέως, κέω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὰν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι, Acc. τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτᾶν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Acc. τοὺς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur.

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens ἀπ' ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, ἀπ' βότρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, ἀπ' ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς advena, ἀπ' νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & υς formant accusativum in αυν & υν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per ντος in genitivo, & adjectiva in ων & ους, vocativum enim formant in ον, ut ὁ χαρίεις τέρπων, ὦ τέρπον tener: ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ις & υς abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii, ποῦ ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βόστρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, γ τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραβες Arabes, βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus κόρακες.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut πᾶσιν πᾶσι, λέουσι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἥρωσι, & ἥρωέσσι, heros: ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι· μελεδών, cura, μελεδώνφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπ pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, ἡ αἶαν pro αἶανος. In Dativo τῇ μαχ pro μαχῇ, pugnæ: ὠδέχοιτ pro παρὰ χοίτῃ, uxori, τῷ ἱδρῷ pro ἱδρῶτι, sudori. In Accusativo, τ' Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα· τ' ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμ pro Λαοδάμαν, Laodamas: Αἶ pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέκτροισιν ἐμοῖσιν· τύπτουσιν ἐμοῦσιν· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales et consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος. littera.
ι. τὸ μέλι, τος. mel.
υ. γόνυ, υος. genu.
τὸ ἄστυ, εος. urbs.
ω. ἡ Λητώ, οῦς. Latona.
αν. ὁ παιάν, ᾶνος. Pæan.
τὸ τύψαν, αντος. quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος. tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
λω. ὁ Ἕλλην, λωνος. Græcus:
ὁ ποιμήν, ένος. pastor.
ιν. ἡ ἀκτίν, ῖνος. radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος. majus.
τὸ τύπτον, οντος. verberans.

ερ, τὸ

υγ. τὸ δίπυγ, οδος. bipes.
τὸ τυπτύν, ύντος. verberatum.
υν. ὁ μόσυν, υνος. turris.
τὸ ζευγνύν, νύντος. jungens.
ων. ὁ κλών, ωνός. ramus.
ἡ χελιδών, όνος. hirundo.
ὁ Ξενοφών, ῶντος. Xenophon.
ὁ δράκων, οντος. draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος. rapax.
ἡ θρίξ, τριχός. capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος. ala.
ὁ ὄνυξ, υχος. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρος. uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος. hepar.
ὁ φθείρ, ειρός. pediculus.
ἡ χείρ, χειρός. manus.
ηρ. ὁ σκώρ, ηρός vermis.
ὁ σωτήρ, ῆρος. servator.
ὁ αἰθήρ, έρος æther.
ὁ ἀνήρ, έρος & ἀνδρός vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορός. cor.
υρ. ὁ κὴ ἡ μάρτυρ, υρος. testis.
ωρ. ὁ φῶρ ωρός. fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος. aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος. Ajax.
ὁ μέλας, ανος. niger.
ἡ μονάς, άδος. unitas.
τὸ γῆρας, ατος senectus.
αυς. ἡ δαίς, αυτός. convivium.
ὁ κὴ ἡ παῖς, αιδός puer, puella.
ως. ἡ ναῦς vel νηῦς, ὼς vel νός, navis.
ις. ὁ κλείς εγός. pecten.
ὁ χαρίεις, εντος. gratus.
ἡ κλείς, ιδός. clavis.
ις. ὁ βασιλεύς, έως. rex.
ης. ἡ ἐδνίς, ῆτος. vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος. Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος. Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, εως. serpens.
ὁ Πάρις, ιδος. Paris.
ὁ κὴ ὄρνις, ιθος. avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος. murus.
τὸ τερπρὸς, ὁτος. verberans.
υς. ὁ κὴ ἡ βοῦς, ὸς bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος. placenta.
ὁ ὀδούς, όντος. dens.
ὁ πούς, οδός. pes.
τὸ οὖς, ὠτός. auris.
υς. ὁ μῦς, μυός. mus.
ὁ πέλεκυς, εως. securis.
ἡ χλαμύς, ύδος. Chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ύντος. jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος. galea.
ως. ὁ γέλως, ότος. risus.
ἡ αἰδώς, ός. pudor.
ὁ Τρώς, ώος. Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλός. sal.
ἡ ἅλς, ἁλός. mare.
νς. ἡ ἔλμινς, νθος. tinea.
ρς. ὁ κὴ ἡ μάκαρς, ρτος. beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πός. vultus.
ὁ Ἄραψ, βος. Arabs.
ἡ κατήλιψ, φος. scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum quinque sunt.

è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τοῖχος, τείχους, vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τοῖχος, τεῖχος.

Prima Declinatio Contractarum.

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοδόκης, ἡ Σιμόνης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀλαθὴς, verus: in ες & ος neutrius, ut, τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοδόκης, Gen. τοῦ Δημοδόκους, ους, Dat. τῷ Δημοδόκει, ει, Acc. τὸν Δημοδόκεα, ην, Voc. ὦ Δημόδοκες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοδόκεε, ην, Gen & Dat. τοῖν Δημοδόκοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοδόκεε, ην.

Plur. Nom. οἱ Δημοδόκεες, ις, Gen. τῶν Δημοδοκέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοδόκεαι, Acc. τὰς Δημοδόκεας, ις, Voc. ὦ Δημοδόκεες.

Sing. Nom. τὸ τοῖχος, Gen. τοῦ τείχους, ους, Dat. τῷ τείχει τείχει, Acc. τὸ τοῖχος, Voc. ὦ τοῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν καὶ ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς. Voc. ὦ ἀληθὲς, καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ἀληθέε, ῆ.

Plur

Plural. Nom. οἱ ἡ αἱ ἀληθέες εἷς, ἡ τὰ ἀληθέα ἕν, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς ἡ ταῖς ἡ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς ἡ τὰς ἀληθέας εἷς, ἡ τὰ ἀληθέα ἕν, Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ἕν.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ΓΕΝ, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀεισοφάνης, τὸν Ἀεισοφάνεα, Aristophanes: ὁ ἐπαίτης, τὸν ἐπαίτεα.

Nomina quæ desinunt in ης *purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in* α, *ut* ὁ ἡ ἠ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν ἡ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes: ις, masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίναπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίναπι, Gen. τοῦ σινάπιος, Dat. τῷ σινάπιϊ, ι, Acc. τὸ σίναπι, Voc. ὦ σίναπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινάπιε, Gen. & Dat. τοῖν σιναπίοιν, Voc. ὦ σινάπιε.

Plural. Nom. τὰ σινάπια, σίναπα, Gen. τῶν σιναπίων, Dat. τοῖς σινάπισι, Acc. τὰ σινάπια, α, Voc. ὦ σινάπια, α.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio.

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ευς, ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, ῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λῆς, Voc. ὦ βασιλέες, λῆς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητοΐ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοΐ.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητὼ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.
Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.
Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ϛ ϛ generis neutrius: ut τὸ κέρας, caro, τὸ κέρας, cornu.
Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρεος, κέρως.
Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρᾳ.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρᾳ.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρα[τ]ος, κέραος,

Nomi

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος σῶς salvus, σῶν Att. & σαῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Ζιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος, πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῶντος, à τιμήεις honoratus

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τὸ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τὸ μωϋσοῦ· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως.

7 ὁ Δαλῆς, Δαλοῦ· ὁ Δάλης, Δάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦ, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, οῖ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in ις, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ες, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ες, ut βόες boves, βῶς, Dor. βᾶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἁδύς, ἁδέος, ἁδεῖ, ἁδεῖ.

4 Comparativa quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali, ut Accus. μείζονα, μείζω, μείζω, Nom. μείζονες μείζους, μείζυς, Acc. μείζονας, μείζους, μείζυς, Voc. τὰ μείζονα, μείζω, μείζω.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λῇ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, ῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τὲς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona, αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητοῖ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητὼ.

Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὲς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κέρας, caro, τὸ κέρως, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τὲ κέρατος, κέρατος, κέρως.
Dat. τῷ κέρατι, κέρατῑ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρατε, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κερατοῖν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέρατε, κέρᾳ.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κερατῶν, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρατα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέρατα, κέρᾳ.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρως, κέρα[illegible], κέρα

Nom

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ὀλοπαδῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος σῶς salvus, σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Ζιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος, πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῶντος, à τιμήεις honoratus

5 In ης circumflexa, ut κῦρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τὸ μωσέως· ὁ μωϋσῆς, τὸ μωϋσέως· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως.

7 ὁ δαλῆς, δαλοῦ· ὁ δάλης, δάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus, Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦ, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in ις, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in υς, quæ contrahuntur in Nominat. Accus & Voc. plur. in υς, ut βόες boves, βῦς, Dor. Cãς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖ, ἡδεῖ.

4 Comparativa quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali, ut Accus. μείζονα, μείζω, μείζω, Nom. μείζονες μείζους, μείζυς, Acc. μείζονας, μείζους, μείζυς, Voc. τὰ μείζονα, μείζω, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρε-σμὸς remus, τὰ ἐρετμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύ-κλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχ-να, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ ἅρμα currus, τὰ ἅρματα; *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ πάρεδρος τὰ πάρεδρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλει, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; βόσι pro βόσιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, κέρας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantum unum est ὦ τὰν, ô amice, vel amici, ab ἅτης.

Diptôta, ἀμφὼ, ἀμφοῖν: οἱ φθῖσες, τοῦ φθῖσος, placentæ: ἄττα pro ἄττατα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta

Triptota, ἀλλήλων, λῶν, λων· ἀλλήλοῖς, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. ☩ ἀρνός, ☩ ἄρνα, οἱ ἀρνὲς, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῖ: ſic diminutiva circumflexa in οῦς ut ὁ Διονῦς, Bacchulus, Gen. ☩ οῦ, Dat. τῷ οῦ, Acc. ☩ οῦν.

Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ὀπτήμια, μέγα ἐργ, ἀθήναι, θῆβαι, ὀνόματα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἡματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεύς, Jupiter, decem habet rectos; Δεύς, Βεύς, Ζεὺν, Ζεὰν, Ζῆς, Ζεὰς, Δῖς, Δεῦν, Δεὰν, Gen. Ζηνὸς, vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διῖ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρη, κάρηνον, κὴρ, indeclinabile, κρᾶς, κράτος, κράατος, κράατος, caput. Ὁ υἱὸς, ☩ υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, ☩ υἱέως, ὁ υἱῆς, τῷ υἱῆος, υἱος, filius. Ἡ ναῦς, νηὸς, navis. Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ μάκαρος, μακάρεος felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ ξύλον ἐργ, καὶ τὸ ξύλον ἐργ, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δαρεως, Δαρηος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu· ὁ λᾶας, lapis, λάιος, & Cras λᾶος,

λᾶος· ὁ λᾶος, ἡ λάϊς· ὁ λάας, ἡ λάα· τὸ λάος, τῆς λάϊος· ὁ λαΐς, τῆς λαΐδος· ὁ λᾶς, ἡ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνῳ, Minos, γέλως, γέλωος, & γέλῳ, risus. δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρατος, δόρατος, δόρατι, Poët. δοῦρ· δούρατος, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica { Masculina desinunt vel { *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πηλέως Πηλείδης, *per Synæresin* Πηλεΐδης, *per Epenthesin* Πηλητάδης.

In άδης, *cum nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.

Fœminina desinunt vel { *In* ις *& as, quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νηρεΐδης, Νηρεὶς· ἡλιάδης, ἡλιὰς.

In ινη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ινη *vel* ώνη, *ut* Ἀσκληπιὸς, Ἀσκληπιοῦ, Ἀσκληπιοῦν· Ἰκέλος, Ἰκελίη, Ἰκελιώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, *ut* Κεκροπίων, Πηλείων, Ἀρείων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μικρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - ικ, νεανίικ, juvenis.
  - λ, ναυτίλ, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, γνωμίδιον, sententiola,
  - πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in
- κ, ut μυσικὸς, musicus, à μῦσα.
- ι, ἐφήμι, cœlestis, ab ἔφημος.
- ν, ut ἀνθρώπιν, humanus, ab ἄνθρωπ.
- ικ, ut ἀνθρώπικ, humanus, ab ἄνθρωπ.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθ.
- , purum, ut πατρῶος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in purum & ε faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγι, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρά, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ὀγδόη, ὄν, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλ, πλειῶτ, τοσοῦτ, τοιοῦτ, & tria pronomina, ὅστ, ἑαυτὸς, ἐκεῖν.

Adjectiva in
- υς, ις, υς formant fœmin. per
  - εια
  - ϝια, η
- neutrum per
  - υ
  - εν
  - ϝ

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, Poët. πρλὸν, Gen. πολέ, Dat. πολεῖ, Plural. Nom. πολέες, Gen. πολέων Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς. Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, υς, ως, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, υν, εν, ον }

ut
- ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
- ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
- ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
- ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
- ὁ καὶ ἡ τέρων, καὶ τὸ τέρεν, tener.
- ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τί, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ τί, &c. τὶς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

Cardinalia sunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα, unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν, una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἕν, unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδείς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς σι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor usq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinq; ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσεῖς viginti unus, εἰκοσιδύω viginto duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταρακόντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, σιακόσιοι trecenta, τετρακοσιόσιοι quadrangenti, πενταχόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, σχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι & sic deinceps, &c.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem πόσος, quotus, *aptè respondent, ut* πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέτταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔννατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τριακαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, *&c.* εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, *&c.* τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, *&c.* χιλιοστὸς, *milleſimus*, δισχιλιοστὸς, *bis milleſimus*, *&c.* μυριοστὸς, *decies milleſimus*, δισμυριοστὸς *vicies milleſimus*, *&c.* *Præterea ſunt nomina dialia, quæ dierum ſpatium ſignificant*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, *&c.* *id eſt, erumpens, aut aliquid agens die* 3, 4. *&c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.	ϑ 9.
ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιϑ 19.
κ 20.	λ 30.	μ 40.	ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.	ϡ 900.	͵α 1000.		

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ος in τερος, & ſuperlativum in ταλος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo & ſuperlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentiſſimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἕστερος & ἕστατος,

τος· sed in ας per άντερ☉ & άντα]☉, in ις sæpe per ίων & ις☉, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus

In
- ων, σώφρων, σωφρονέστερ☉, σωφρονέστα]☉, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερ☉, μελάντα]☉, niger
- ις, χαρίεις, χαριέστερ☉, χαριέστα]☉, gratiosus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερ☉, εὐσεβέστα]☉, gratiosus.
- υς, ἁπλοῦς, ἁπλούστερ☉, ἁπλούστα]☉, simplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος, & εὐρείων, εὐρύτα]ος & εὐρυσος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων melior,	Optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
Ἀγαθὸς	βελτίων vel βέλτερ☉,	βέλτιστος.
Ἐσθλὸς	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωίων vel λωΐτερος, λώων	λῷστος.
Καλὸς	καλλίων	κάλλις☉.
	φέρτερ☉.	φέριστος & φέρτα]☉.

Malus	κακότερ☉	pejor	κάκιστος
Κακὸς	κακίων		χείριστος
	χείρων		
	χερείων		

Parvus	μικρότερ☉	minor	μικρότα]☉, Minimus.
Μικρὸς	μείων		
	ἧσσων, ἧσσον		ἐλάχις☉.
	ἐλάττων, ἐλάσσων		

Μέγας, μείζων & μέσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδι☉, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλ☉, φίλτερ☉, φίλτατος, amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Κάλος

Λαλ῀ς, λαλίτερος, λαλίτατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίτερος, ὀλιγίτατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam

Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria κυδίων, κύδιστος.
Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέριστος, φέρειστος & φέρτιστος.
Adverbia. { Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέρα ultrà περαίτερος, περαίτατος. / Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος.
Præpositiones: { Ὑπὲρ super ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ ante πρότερος, πρότατος, πρῶτος.
Participium { Ἐρρωμβίος robustus, ἐρρωμβίστερος, ἐρρωμβίστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus νῶϊτερος noster duorum, σφῶϊτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, ὁμότερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing Nom. ἐγὼ. Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat νῷν, νῶν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Sing.

Σύ tu.

Sing. σύ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφὼ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Ου ſui.

Sing. Nominativo caret, Gen. ἕ, ὅι, vel ἕοι, ἑ. Dual. σφωέ, σφέ, σφωΐν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina ſecundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τερὴ, σὸν, τερόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἕος vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἕον vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Genit. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina compoſita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum τὶς, τὶ.

Ὁ τὶς vel τὶς, τοῦ τινος & τέου, τῷ τινι & τέῳ, τὸν τινα, ὦ τὶ.

Ἡ τὶς, τῆς τινος, τῇ τινι, τὴν τινα.

Τὸ τὶ, τοῦ τινος, τῷ τινι, τὸ τὶ.

Verbum

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristica Conjugationis Tertiæ Secundæ Primæ

π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
γ λέγω Fut.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
χ τρέχω ξω	δρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præt.	ἤνυκα	Perficio.
δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾆκα	Cano.
θ πλήθω	πλήσω	πέπλησμαι	Impleo.
ασ πλάσσω Fu.	πλάσω Præt.	πέπλασμαι	Fingo.
ζ ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυγμαι	Fodio.
* φρύγω ξω	φρύξω χα	πέφρεγμαι	Dico.
λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλμαι	Psallo.
μ νέμω	νεμῶ	νενέμημαι	Distribuo.
ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασμαι	Ostendo.
ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρμαι	Sero.
μν τέμνω	τεμῶ	τετμημαι	Scindo.

Quintæ Quartæ

Sexta ω purum, πίω. Fut. πίομαι. Præt. πέπωκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω, habent ξω, ut ὀιμώζω, ὀιμώξω, & alia in σσω habent σω & ξω.

In Actiuo & Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστὼς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Pluſquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoriſtus primus & ſecundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & ſecundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſivo additur Paulò poſt Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi' Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima perſona Pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt: cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum prius.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψεῖον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoriſtus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	*Verberaui.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Perfe-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφεσε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τύψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberaviſſem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν·

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

* *Iones addunt σι tertiis perſonis ſingularibus, ut* τύπτησι, *pro* τύπτῃ.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον·
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verbravero.*
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετυφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπήσειν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfe

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπέντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τῆς τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. 6	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. 6	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων.
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. 6	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεῖν	λεγὼν
Fut. 6	λεγῶ		λεγοῖμι		λεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πειθοιμι	πείθω	πειθειν	πειθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζω	φράζε	φραζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φραδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρω	ἄπειρε	ἀπειροίμι	ἀπείρω	ἀπείρειν	ἀπείρων
Imperf.	ἤπειρον					
Perf.	ἤπαρκα	ἤπαρκε	ἠπάρκοιμι	ἠπάρκω	ἠπαρκέναι	ἠπαρκὼς
Pluſq.	ἠπάρκειν					
Fut. α	ἀπερῶ		ἀπερῶμι		ἀπερεῖν	ἀπερῶν
Aor. α	ἤπειρα	ἄπειρον	ἀπείραιμι	ἀπείρω	ἄπειραι	ἀπείρας
Aor. β	ἤπαρον	ἄπαρε	ἀπάροιμι	ἀπάρω	ἀπαρεῖν	ἀπαρὼν
Fut. β	ἀπαρῶ		ἀπαροῖμι		ἀπαρεῖν	ἀπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκέω	ἄκεε	ἀκέοιμι	ἀκέω	ἀκέειν	ἀκέων
Imperf.	ἤκεον					
Perf.	ἤκεκα	ἤκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέκω	ἠκεκέναι	ἠκεκὼς
Pluſq.	ἠκέκειν					
Fut. α	ἀκέσω		ἀκέσοιμι		ἀκέσειν	ἀκέσων
Aor. α	ἤκεσα	ἄκεσον	ἀκέσαιμι	ἀκέσω	ἀκέσαι	ἀκέσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκου	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν.

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις συλλαβική; & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquamperfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ε vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post, ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt αι, οι, αυ· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἰξεύον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβείζω, ὕβειζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὤθω, ὤθον, impello.
- Diphthongi
  - αι αἰχάζω, αἴχαζον, affimilo.
  - ευ, εὐθυόω, εὐθυον, dirigo.
  - ου, οὐλάζω, οὔλαζον, vulnero.

Atticè tamen ευ *mutatur in* ηυ, εὔχομαι ηὐχόμην, *oro, orabam: &* οἶδα ſcio, *pluſquam perfectum,* οἰδήκειν, *per Sync.* οἴδειν, *&* Atticè ᾔδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio ἀηθέω, ἀήθεον, inſuetus ſum. ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium εἴωθα, interpoſito ω.

ε *ante* ο *non mutatur, ſed* ο *in* ω *vertitur:* ἑορτάζω, ἐώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut Φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, ut δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυσυχέω, ἐδυσύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut, ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quàm in præterito, παροράω, παρήωρουν, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· προὶ, autem sæpè contrahitur, ut προέχω πρόσχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι attingo, à κ & ἅπτομαι.

Regul

Regula.

Iones ex omnibus preteritis abjiciunt augmentum, ut τύπε pro ἔτυπε.

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima — ψω.
- Secunda — ξω.
- Tertia — σω.
- Quarta — ασω cum duplici α, & πω cum duplici π, in ξω, sed ζω in σω.
- Quinta — λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa,
- Sexta — σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo: vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo, vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in ἑσω, ut πλέω navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio, θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομῶ, *arbitror;* βαδίζομαι, βαδοῦμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω; *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio; & futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω. *&* κλείω, *claudo,* κλείσω, κλαξῶ, *&* κλασῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ϱῶ per σῶ, ut ὄρω, concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpè abjiciunt σ, ut δύω inveniam, pro δύσω, à δέω· κλείω, laudabo, pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, *à* χέω *fundo*: ἔκαυσα, ἔκηα, *à* καίω *uro*: ἔσεσα, ἔσεα, *à* σείω *moveo*: ἤλεα, *ab* ἀλέω *vito*, ἤκεια, *ab* ἀκέω *sano*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ϱῶ, μῶ, in κα, μῶ in μμηκα, νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔρριφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἦκουον, ἤκουκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo πέφαγκα, μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, erſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώεικα tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à π, κ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κέκτημαι, poſſideo: μνέομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κείνω, ἔκακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἤερικα, ἐρήερικα, contendo: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείζω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfect.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſt.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendō augmentum,& servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur:

- ε mutatur in α, ut δέρω, ἔδαρον, excorio.
- η mutatur in ε, ut λήζω, ἔλεβον, accipio. { ἔλεγον excipiunt ἔβλεπον ἔφλεγον tur.
- ω mutatur in ο, ut βώσω, ἔβοσον, comedo.
- αι in α, ut καίω, ἔκαον, uro.
- αυ ut, παύω, ἔπαυον, sedo.
- ὰ in υ, ut φάγω, fugio, ἔφυγον.
- ᾱ in ο, ἀκάω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπραθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φεύξω, φεύσω, dico, ἔφεδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- κρύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, ἔκκαμον, laboravi.

Verba

Verba ſextæ conjugationis carent, plerumq; Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum,

Formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπημεν, ἐτυπήτην.
P. ἐτυπήμεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui, vel Verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ἠσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι. τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum. facta craſi ει.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* Quatuor verba formant ſecundam perſonam in ει, βέλομαι, βέλει. ὄφλομαι ὀφλεῖ. ἔομαι, ἔει &c.

Unde

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο. *Verberatus eram*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετυφόμαι, τετύψη, τετύψεται. *Mox verbera-*
D. τετυφόμεθον, τετύψεσθον, ἐσθον. *bor, vel jam ver-*
P. τετυφόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἐσθον. *fui vel verbe-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam Perf.

S. τέτυψο, τετύφθω. *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum:

S. τυπτοίμιν, τύπτοιο, τύπτοιτο· Verberarer.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοιδον, τυπτοίσθην·
P. τυπτοίμεθα, τύπτοιδε, τύπτοιντο.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τετυμμένος εἶμιν, εἶης, εἴη. Verberatus eſſem.
D. τετυμμένω, εἶητον, εἰήτην·
P. τετυμμένοι, εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· Verberatus ſim,
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· vel fuerim.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoriſtus β.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· Verberatus ſim,
D. τυπείητον, τυπειήτην· vel fuerim.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιν, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· Verberer.
D. τυφθησοίμεθον τυφθήσοιδον, σοίσθην·
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοιδε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμιν, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· Verberer.
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοιδον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοιδε, τυπήσοιντο.

Paulò poſt futurum.

S. τετυφοίμιν, τετύφοιο, τετύφοιτο· Mox verbe-
D. τετυφοίμεθον, τετύφοιδον, τετύφοισθην· rarer.
P. τετυφοίμεθα, τετύφοιδε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. Si verberer, vel
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτεσθον. verberarer.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & pluſquam perfectum, ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. Si verberatus ſim
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον. vel eſſem.
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Si verberatus ſim vel
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. fuerim vel fuero.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Si verberatus fuero.
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & pluſquam. τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M.	ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.	*Qui Verberatur.*
F.	ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.	
N.	τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.	

Perfectum & plusquam perf.

M.	ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου.	*Verberatus.*
F.	ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.	
N.	τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.	

Aoristus α.

M.	ὁ τυφθείς, τοῦ τυφθέντος.	*Verberatus.*
F.	ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.	
N.	τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.	

Aoristus β.

M.	ὁ τυπείς, τοῦ τυπέντος.	*Verberatus.*
F.	ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.	
N.	τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.	

Futurum α.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου.	*Verberandus.*
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum β.

M.	ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.	*Verberandus.*
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.	
N.	τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.	

Paulò post futurum.

M.	ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου.	*Mox verberandus.*
F.	ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης.	
N.	τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.	

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

Infinitio Græca

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor β.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. β.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἄπειρο	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπειρόμενος
Imperf.	ἠπειρόμην					
Aor. β.	ἠπάρην	ἀπάρηθι	ἀπαρείην	ἀπαρῶ	ἀπαρεῖν	ἀπαρεὶς
Fut. β.	ἀπαρήσομαι		ἀπαρησοίμην		ἀπαρήσεσθαι	ἀπαρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Pluſq.	ἐπάρμην					
Paul. p.	ἐπάρσομαι		ἐπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. α.	ἐπάρθην	ἀπάρθητι	ἀπαρθείην	ἀπαρθῶ	ἀπαρθῆναι	ἀπαρθείς
Fut. α.	ἀπαρθήσομαι		ἀπαρθησοίμην		ἀπαρθήσεσθαι	ἀπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἄκουε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἄκουσον	ἀκοοίην	ἀκοῶ	ἀκοῦσαι	ἀκοὴς
Fut. β.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa, { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus. }

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μιλν, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμιλν. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπλν.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi β. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. / κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφραγμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψυχα, ἔψυγμαι· πέφασκα, πέφασμαι.
- Sexta κα in σμαι· si penultima Præteri sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι: / μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulso: ἔπαισμαι à παίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass per σμαι: ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω appareo, πέφασμαι,

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectū formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusq. perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis definit in ται vel τὸ purū: cum verò definit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participiū & εἰσὶ, ut τέτυπται, τέτυμμένοι εἰσί.

Ioues formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἕψαλται, ἐψάλατο. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται· πέπεισαι, πέπεισθε· ἐσκέδασαι, ἐσκεδάσθαι. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθραι, τεθράατο.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

ἐμνήσθην à μέμνησται, recordatus sum	quæ adsumūt σ
ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui	
ἐσώσθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicito σ	
εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum.	
ἠρέθην ab ἤρται, sublatus sum,	quæ cum paucis aliis mutāt η in ε
ἐτέθην à τέθεται, positus sum,	

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε; ut ἕστραμμαι, ἐστράφθην· & quæ abjecerunt ν, poëticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ, ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo &, tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus, utramq; significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυπτοῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυπτοῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπται	τέτυφθι	τετύποιμι	τετύπω	τετυφθαι	τετυπώς
Pluſq.	ἐτετύπτην					
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθείμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείμην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελέγοιμι	λελέγω	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθείμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείμην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς

Indicat. Imperat. Optat. Subjunct. Infinit. Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φεύγομαι	φεύγε	φευγοίμην	φεύγωμαι	φεύγεσθαι	φευγόμενος
Imperf.	ἐφευγόμην					
Aor. ϛ.	ἐφυγόμην	φυγοῦ	φυγοίμην	φύγωμαι	φυγέσθαι	φυγόμενος
Fut. ϛ.	φυγοῦμαι		φυγοίμην		φυγεῖσθαι	φυγούμενος
Perf.	πέφευγα	πέφυγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α.	φεύσομαι		φευσοίμην		φεύσεσθαι	φευσόμενος
Aor. α.	ἐφευσάμην	φεῦσαι	φευσαίμην	φεύσωμαι	φεύσασθαι	φευσάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρομαι	πείρα	πειροίμην	πείρωμαι	πείρασθαι	πειρόμενος
Imperf.	ἐπειρόμην					
Aor. β.	ἐπαρόμην	πάρα	παροίμην	πάρωμαι	παρέσθαι	παρόμενος
Fut. β.	παρήσομαι		παροίμην		παρεῖσθαι	παρήσμενος
Perf.	πέπορα	πέπορε	πεπόροιμι	πεπόρω	πεπορέναι	πεπορὼς
Pluſq.	ἐπεπόρειν					
Fut. α.	περῶμαι		περοίμην		περᾶσθαι	περώμενος
Aor. α.	ἐπειράμην	πεῖραι	πειραίμην	πείρωμαι	πειρᾶσθαι	πειρήμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀχέομαι	ἄκεσ	ἀκεοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκεόμενος
Imperf.	ἠκεόμην					
Aor. β.	ἠκόμην	ἄκου	ἀκοίμην	ἀκώμαι	ἀκέσθαι	ἀκόμενος
Fut. β.	ἀκοῦμαι		ἀκοίμην		ἀκοῦσθαι	ἀκούμενος
Perf.	ἧκα	ἧκε	ἡκοίμι	ἡκέω	ἡκέναι	ἡκως
Pluſ.	ἡκέειν					
Fut. α.	ἀκέσομαι		ἀκεσοίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκεσόμενος
Aor. α.	ἠκεσάμην	ἄκεσαι	ἀκεσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκεσάμενος

Infinitio Græca

Formæ

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti Passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Pl. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum.

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in ῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Pl. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγομαι, φάγεσθαι *& Poetica illa* βέομαι, *ibo*: νέομαι, *per crasin* νοῦμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα. In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, λύω.

Nonnes item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimã eripiunt, ut* γάω, *nascor*, γέγαα, γέγαμαι, *pro* γέγνομαι: γάω, *valdè cupio*, μέμονα, μέμαα *pro* μέμνημαι, *unde participia* γεγαώς *&* γεγώς, μεμαώς *&* μεμώς.

Imperat. Aoristi.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην. Plur. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regula.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima preteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα: & ἀνέῳγα, ἀνεῳγῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τραφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπήσομαι
Paulò post		πεπτρέψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Perf. & pluſ.	τέτρεφε	τέτραφο	τέθπε
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθηπ	τρέψαι
Aoriſtus ϛ.	τρέψε	τρέφηθι	τραπῆ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέποιμι	τρεποίμιλν	βεποίμην
Per.& pl.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τεθοποιμι
Aoriſt. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	βρεψαίμην
Aoriſt. β.	τραποιμι	τραπείλν	βραποίμιλν
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμιλν	βρεψοίμιλν
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμιλν	βραποίμην
Paulò po.		τετραφοίμιλν	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ.& Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& pluſ.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρέπω
Aoriſtus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β.	τραπω	τραπῶ	βραπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ.& Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& pluſ	τετρεφέναι	τετράφθαι	τέθραπέναι
Aoriſtus α	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. ϛ.	τραπῶν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò poſt		τετράφεσθαι	

Partici-

	Activum	Passivum	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τραπόμενος
Perf. & pluſ.	τετραφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τραψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò poſt		τετραψόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & ᾶκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, ῥοφέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in έσω; ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur Νέω, Νσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἀέω permitto, Θεάω ſpecto, κοπάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediatè præcedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſona, vt θλάω tundo, κλάω frango, δρᾶω facio, formant futurum in άσω, &

præte-

præteritum in ακα. Hæc tamen καίω vel κἀω, uro, κλαίω vel κλαέω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine descendunt, formant futurum in ώσω, præteritū in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα: reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodo præsens.

Verba circumflexa carent Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in prima & secunda conjugatione, habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum Medium, ut δέπω, δέπῶ, ἔδεπον, δέδεπα, *sono.*

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis, omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο, } contrahitur in { ει. ου. }

Si vocalis longa, aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secunda conjugatione,

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άεν *in* ᾶν, *ut* ὁρᾶς, ὁρᾷς· ὁρᾶ, ὁρᾷ· ὁρᾶν, ὁρᾶν· *& Attici in his quatuor,* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, νῇς, νῇ, *esurio;* διψῶ, ᾗς, ᾗ, *sitio:* χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῶνται, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poetæ

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ε, ut κερκομῶντες, κερκομόωντες, à κερκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πμάασθαι pro πμᾶσθαι.

In tertia conjugatione

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ι vel ο, sequitur ο, fit contractio in υ.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in ῦν, ut χυσόειν, χυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἐεις, εῖς	ἐει, εῖ	ἐε, εῖ		ἐο, ῶ	ἐε, εῖ	ἐυ, ῶ
2	βοάω, ῶ	ἀεις, ᾶς	ἀει, ᾷ	ἀε, ᾶ, τον	τον	ἀ'ο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀυ, ῶ, σι
3	χυσόω, ῶ	ὀεις, οῖς	ὀει, οῖ	ὀε, ῶ		ὀο, ῶ	ὀε, ῶ	ὀυ, ῶ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	ἐες, εις	ἐε, ει	ἐε, εῖ		ἐο, ῶ	ἐε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	ἀες, ας	ἀε, α	ἀε, ᾶ, τον	τλω	ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχύσεον, ευν	ὀες, ους	ὀε, ου	ὀε, ῶ		ὀο, ῶ	ὀε, ῶ	οον, ουν

Imperativi

Infinitivo Græcæ

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσοε, ε	οέ, έ	όε, ῦ	οέ, έ	όε, ῦ	οέ, έ

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιέοιμι, οῖ	έοιμ, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	τλαν	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον		άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοιμ, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιέω, ῶ	έμς, ῇς	έμ, ῇ	έη, ῆ	τον	έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άμς, ᾷς	ά'μ, ᾷ	άη, ᾶ, τον		άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όμς, οῖς	όμ, οῖ	όη, ῶ		όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάδν, βοᾶν. 3 χρυσόδν, χρυσοῦν. Perfect. & Pluſquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσδν. 2 βοήσδν. 3 χρυσώσδν.

Participia.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	τυπτων, ων	ουσ, ουσα, ον	τυπτουσα, ουσα	ουσης, ουσης	τυπτον, τυπτων.
2	βοων, ων	οους, ους, ουν	βοουσα, ους	ους, ους	βοον, βοων.
3	χρυσους, ους	ους, ους, ουν	χρυσουσα, ους	ους, ους	χρυσουν, χρυσους.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	τυπτο, ου	ομη, ωμαι	ου, ῃ	ομεθον	ομεθον	ομεθα	ου, οι	ουν, ην
2	βοαο, ω, μαι	αη, α	αι, α, ται	ασθον	ασθον	ασθε	αι, α, σθε	αον, ων, ω
3	χρυσο, ου	οιμη, οιμαι	οι, οι	οισθον	οισθην	οισθε	οιεν	οιν, οιην

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐτυπτο, ου	ομην	ου, ουν	ομεθον	ομεθον	ομεθην	ομεθα	ου, ουν	ον, ουν
2	ἐβοαο, ω, μιλω	αμην	αο, ω, ουν, ω	ασθον	ασθον	ασθην	ασθε	αο, ω, ουν, ω	αον, ων, ω
3	ἐχρυσο	ομην	ου, ουν	ουσθον	ουσθην	ουσθην	ουσθε	ουν	ουν, ουν

Perfect.

Institutio Græce

Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι

Omnia ut in Barytonis.

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, ῶ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάω, ῶ	ᾱέ, ά, ᾶσον	άε, ᾶ, ᾶσον	ᾱέ, ά, ᾶσων	άε, ᾶ, ᾶτε	ᾱέ, ά, ᾶσαν.
3	χρυσόω, ῶ	οέ, ού	όε, ῶ	οέ, ού	όε, ῶ	οέ, ού

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιοῖ, οί	έοι	οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, φ μιν	άοι	ῷ, ο	άοι ῷ, το	φίμεθον	άοι ῷ, ᾶσον	ῷ, ᾶσιν	αοί φίμεθα	άοι ῷ, ᾶτε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοῖ, εί	όοι	οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Grammatices.

Perfectum optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμλιν	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμιθον	οιῆσθον	οιήσθλιν	οιήμιθα	οιῆσθε	ῆν
2	βεβοήμλιν	βεβοῆο	οῆτο	οήμιθον	οῆσθον	οήσθλιν	οήμιθα	οῆσθε	ῆν, το
3	κεχρυσῴμλιν	κεχρυσῷο	ῷτο	ῴμιθον	ῷσθον	ῴσθλιν	ῴμιθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έω, ῆ	ῆ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῶμεν	ῆτε	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άω, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶον, ᾶσθον	ώμεθα	ᾶτον	ᾶσθε	ῶνται.
3	χρυσόω, ῶ	όω, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶ	ῶ	ῶτον	ῶσθε	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται

} ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Infinitivus.

Præs. 1 ποιέειν, οῦν — 2 βοάειν, ᾶν — 3 χρυσόειν, οῦν.

Perfect. 1 πεποιῆναι — 2 βεβοῆναι — 3 κεχρυσῶναι.

Participium

Participium.

Præsens	1 ποιεόμενος ἑ	μενος	μένη, μενον.
	2 βοαόμενος ω	μενος	
	3 χρυσοόμενος ἑ	μενος	

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subj.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

- έω ut à τίθεω, τίθημι, pono
- άω ut à ἵστάω, ἵστημι, statuo
- όω ut à δίδοω, δίδωμι, do.
- ύω ut à ζεύγνυω, ζεύγνυμι jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam syllabam in μι.
- vertendo penultimam in suam longã, si fit mutabilis, , ut τίθεω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.
- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, id quæ fit vel
  - cum verbum incipiat à σ, ut σάω ἵσημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἔω ἵημι.

Æoles mutant η *in* ε, *geminato* μ, ut πίθεμμι, *pro* πίθημι, *Bœoti mutant* η *in* ει, *facta reduplicatione per* ε, ut περίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, χνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum, si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.				Plural.	
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	εῖ	σι
2	ἵσημι	ης	ηθι	ατον				ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ᾶσι	
4	ζεύγνυμι	ις	υσι	υτον				ῦ	

Imper.

Imperfectum.

Sing.			Dual.		Plural.	
1	ἐπίθλω	ης η	ε			
2	ἴςλω	ης η	α	τον, την	μὴν, τε, σαν.	
3	ἐδίδων	ως ω	ο			
4	ἐζδίςνω	ις υ	υ			

Perfectum.

1 τέθνκα pro τέθνηκα, Bœoticè.

2 ἕςακα pro ἕςηκα, à futuro ςήσω, ad differentiam ἕςηκα præteriti Medii, ab ἐςήκω.

3 δέδωκα.

Pluſquam Perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἐςάκειν. 3 ἐδεδόκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔςησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθλω	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτλω	εμὴν	ετε	εσαν
2	ἔςλω	ἔςης	ἔςη	ητον	ήτλω	ημὴν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότλω	ομὴν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθλω, ἔδων, & λῶ à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1	τίθει	ε		
2	ἵςαθι	ά τω	τον, την,	τε, τωσαν.
3	δίδοθι	ό		
4	ζδίςνθι	ύ		

Aoriſtus ſecundus.

1 θές, θέτω. 2 ςῆθι, ςήτω. 3 δός, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 πθοίην	ητον, ήτην	μεν, ητε, ησαν, &c	οι
2 ισταίης, ης, η,			αι, ειν.
3 διδοίην.			οι

Aoristus β.

1 δοίην 2 σταίην. 3 δοίη

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθῶ, ῷς, ῷ	τον, τον,	ῶμεν	ῶ
2 ισῶ, ᾷς, ᾷ.			ᾶ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ			ῶ

Aoristus β.

1 δῶ, δῷς, δῷ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ

Infinitivus.

Presens.

1 πθέναι. 2 ισάναι. 3 διδόναι. 4 ζδυγνῦναι

Aoristus β.

1 δοῦναι, 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

1 πθεὶς	εῖσα	ἐν	1 θεὶς θεῖσα, θέν.	
2 ισὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στὰν.	
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.	
4 ζδυγνὺς	ῦσα	ὺν		

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πόμαι		
2 ισαμαι	σαι, ται	μθον, δον, δον	μθα, δι, νται.
3 δίδομαι		
4 ζδύγνυμαι		

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπιθέμην			
2 ἱστάμην	σο, το	μὴθον, σθην, σθην,	μὴθα, σθε, ντο.
3 ἐδιδόμην			
4 ἐζευγνύμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι	2 ἕστασαι.	3 δέδομαι.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείμην	2 ἑστάμην.	3 ἐδεδόμην.

Aoriſt. α.

1 ἐτέθην.	2. ἐστάθην.	3. ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι.	2 σταθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 τεθείσομαι.	2 ἑστάσομαι.	3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθεσο			
2 ἵστασο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο			
4 ζεύγνυσο			

Perfect. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πιθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμεν	αῖ, ο, το	μὴθαν, σθον, σθην	μὴθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πθείμην	εῖ		
2 ἑσταίμην	αῖ, ο, το	μὴθαν, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πιθῶ	ῇ, ῇ		
2 ἱστῶμαι, ᾷ, ᾷ, ται	ὡμέθον, ᾶον, ᾶον,	μέθα, ᾶτε, νται.	
3 δεδῶ	ῷ ῶ,		

Perfectum.

1 πεθῶ	ῇ, ῇ	ῆᾶον	ῆᾶτε
2 ἑστῶμαι, ᾷ, ᾷ, ται	ὡμέθον, ᾖᾶον, ᾶον	ὡμέθα, ᾖᾶτε, ῶνται	
3 δεδῶ	ῷ, ῶ	ὦσθον	ὦᾶτε

Infinitivus.

1 πίθεναι
2 ἱστάναι
3 δεδόναι
4 ζεύγνυναι

Participium.

1 πεθέμενος
2 ἱστάμενος
3 δεδόμενος
4 ζευγνύμενος

νη, νον.

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστάμην, σο, το	μέθον, σθον, σθην	μέθα, σθε, ντο.
3 ἐδό.		

In Imperativo.

Aorist β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, στω, σθω	σθον, σθων	στε, σωσαν.
3 δό		

In

In Optativo.

Aoristus β.

Sing		Dual.	Plural.
θεί	οῖ		
σταί	μλω, αῖ, ο, το,	μῦθον, θον, θίω,	μῦθα, θε, ντο.
δόι	δοῖ		

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

Sing.		Dual.	Plural.
θῶ	ῇ, ῆ		
στῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται		ὡμῦθον, θον, θον	ὡμῦθα, θε, ὦν Ϛ.
δῶ	ῷ, ῶ		

In Infinitivo. Aor β.

1 θέ	1 θέ	
2 στάς	2 στά	μλυθ, μλύη, μλυον.
3 δό	3 δό	

Participia. Aor. β.

Formatio temporum Verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθην ἐτίθεις, ἐτίθεις· ἐδίδοσαν, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθεθι, ἵστασι, δίδοθι.

Aoristus secundus.

Deducitur ab Imperfecto reiiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· sed ἵστην, ἔστην,

ἔσην, quod, ut præteritum ἔστηκα (quod & ἔστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum, & Aorist. β. ut σβῆμι ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum.

	Sing.	*Dual.*	*Indicativus. Plural.*
Præs. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ.	ἐσὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ	εἰσὶ.
ἐμμὶ D. ἦν, ἦσι A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P.	ἔασι I.
ἦμι Æ. ἐανὶ P.		εἰμὴν P.	ἔυτι Æ.
		εἰμὴν P.	ἐντί D.

Imp. ἴων, ἴης, ἴη, ἰὼν At.	ἤτον, ἤτην	ἤμην, ἤτε, ἦσαν.	
ἔα I. ἤδα Æ.	ἤσον, ἤσην	ἦμες D.	ἔσαν.
ἦ A. ἴνδα P.	Pleon. Pleon.		Syst.
ἦα P. ἦες P. ἦε p.	ἴτον, ἴτην		ἔασαν
ἴλω P. ἴυς p. ἴλω p.	Syst. Syst.		Poet.
ἔσκον p. ἔσκες p. ἔσκε p.	ἔσον, ἔσην	ἰὼν	Synec.
ἔον p. ἔες p. ἦς D.	Poet.		ἔσκον
ἔιν p. ἔις p. ἔη p.			Poet.
ἤλω A. ἔεις I. ἤλω p.			

Pluſq. ἤμλω, ἦσο, ἦτο,	ἤμεθον, ἤδον, ἔδην,	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσε	ἐσόμεθον, ἔσεσθην, ἔσον	ὁμεθα, εσθε, ονται.
ἔασομαι p. ἔαση p. ἔασεται p.		ἔασον p.
ἐσεῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.		
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.		
ἔσται I. ἐανεῖται p.		
ἔασεται p.		

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο,	ἔστω	ἴστον, ἔστων	ἔστε,	ἔστωσαν.
ἔσθι p. ἔασο, ἔασω p.				ἔστων.
εἶ Fras. po. ἤτω D.				Atticè.
				Optat.

Optativus.

Præſ. εἶην, εἶης, εἴη	εἶητον, εἰήτην	εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P.		εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο	&c.	

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ᾖς, ᾖ	ἦτον, ἦτον,	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἰῶ p. εἰῇς p. εἰῇ p.	εἰῆτον p. &c.	εἰῶμεν p. εἰῆτε p. εἰῶσι A. I.
ἔω I. ἔῃς, I. ἔῃ I.	ἔητον, I. &c.	εἰῶμεν Syſt. εἰῶσι p.
ᾖδα Æ. ᾖσι I.		ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I.		ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. ἔϊ). Com. Fut. ἔσεσθ.	Præſ. ὤν, ὄσα, ὄν. F. ἐσόμεν ☞.
ἔμεν I.	ἐὼν I ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμεν ☞ p.
ἦμεν & ἦμες D,	εἷς Æ. ἔσσα D εἶσα Æ.
ἔμεναι A.	ἓν Æ.
ἔμμεναι.	
εἶμεναι p.	

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι.	ἴτον, ἴτον	ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶδα Æ.		ἴμες, D. ἴασι I.
Imper. ἴθι, ἴτω, ἴτω.	ἴτον, ἴτων	ἴμεν, ἴτε, ἰόντων.
ἶσον, ἶτε, ἶτε p.		ἴμες D. ἔϊσαν p.
Perf. εἶκα.		
Pluſ. εἴκειν & ᾔκειν Att.	Aoriſt. ἀ εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual εἰσάτην & ἐκοσάτην, Att. εἶσαν, 3. Plural. inde verò ᾖσαν & ἧϊσαν, Poet.	
Fer. Med. εἶα, εἶας, εἶε	εἴατον, εἴατον	εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε, &c.		
ἧϊα, ἧϊας, ἧϊε, I.		
Pluſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει	ᾔειτον, ᾐείτην	ᾔειμεν ᾔειτε, ᾖεισαν.
ᾖεα I.		ᾖμεν, ᾖτε, ᾖεσαν Att.
Aor. C. ἶον, ἶες, ἶε	ἴστον, ἰέτην	ἴεμεν ἴστε, ἶον.
ἧϊον.		
Fut. ἀ. εἴσομαι.		

Imperat.

Imperativus.

Præs. ἶθι, vel ἴ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἰτωσαν.

Aor. β. ἲε & Cras. ἶ, solummodò in compositis, ut ἔξι, ἄνι exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ιναι vel ἶναι & ἰέναι in compositis.

Ιμεν I. Ιμεναι. D. A.

Ιεμεν I. Ιέμεναι A. & D.

Ιημι, vado, eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subj. ἀπέναι in Infinit.

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα ἰὸν, ut χιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετο. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι. ἱέασι I. ἱᾶσι A.

Imper. Ιων, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτων. ‖ ἵιμεν, ἵετε, ἵεσαν. Ιεον, ἵεν, ἵεις, ἱέτω, contracta. ἵεν B.

Perf. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἔωκα Attic.

Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα. Att.

Aor. β Ην, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτων. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Fut. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἵετω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ιοίμην, ἰοίης, ἰοίη. Aor. β. εἵμην, ης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ιῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἷκω, εἷκῃς, εἷκῃ. Aor β. ὦ, ἧς, ᾗ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ. P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infinit.

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. β. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἔμεναι A. D.
Ἰέμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præſ. Ἰὼς, ἰοῦσα, ἰόν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Paſſiva. Indicativus.

Præſ. Ἕεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην, & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἶται, ἑίμεθον, εἶσθον, σθον, εἵμεθα, εἶσθε, σθην) A.
ἕσο) A.
Pluſq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἔεσο, ἑέσθω.
Infinit. εἶσθαι. | Aor. α ἑθῆναι & εἰθῆναι. | Aor. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο, & ἑ. ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*
Præſ. Ἕσο, ἑέσθω, &c. ἑμην, ἕο, ἕτο.
ἕο I.
ἑ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*
Præſ. Ἑὰν ὧμαι, ἧ, ἧται.
Aor. β. ἑεῖν. Aor. β. ἑμενος.

"Ιημι Concupiſco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod formant Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι. Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται, ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧστο ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται I.
ἧαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧστο ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧστην ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧσο. ἕατο Ion.
ἧατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperfect. ἐκαθήμην.
κάθηαι I. καθῆτο & καθῆσο.
κάθῃ, A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθευ & κάθεο Syst. Att. κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, κεῖνται.
κέαται I. κεῖαται p.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται,
3. Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.
κεῖατο p.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι	ἴσατον, ἴσατον	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.
ἴσαμι D. ἴσατι D.	ἴσον, Sync.	ἴσμεν Syn. ἴσμεν D.
Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση.	ἴσατον, ἰστάτην	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν.
		ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσθι, ἰστάτω. ‖ ἴσατον, στάτων ‖ ἴσατε, ἰστάτωσαν
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰστάναι, ἰστάμεναι, & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.
Participium ἴστας, ἴστασα, ἴστασαν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἴστάμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίστάμαι, σαι, &c.
ἐπίστη A. ἐπίστασαι I.

Imper. ἰστάμην, ἴστασο, ἴστατο. Comp. ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ατο.
ἠπίστάμην A. ἐπίστατο I. & ἐπίστω A.

Imperat.

Imperativus.

Ἴσασον. Compositum, ἐπίσασον, ἐπίσαο. Io. ἐπίσω. Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἴσασθαι. Compositum, ἐπίσασθαι. ἐπισάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἔω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι & ἕασαι, P. εἶται & εἶσαι. Tertia P. εἶται.

Participip. εἷμένος.

Pluſq. Εἵμην, εἶσο & ἕασο, εἶτο & ἕιτο & ἕτο. Tertia pl. εἶατο.

Aor. α. Act. Εἶσα, εἶσας, εἶσε.

P. ἕασα, ἕασας, ἕασε.

Infinitivus. Εἶσαι & ἕασαι, quod etiam eſt collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἐασάμην, & ἐεισάμην. Part. Ἐασάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Preſens. Φημὶ, φὴς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φάσὶ.
Φαμὶ D. φατὶ D. φαντὶ & φατὶ D.

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφατον, τὴν, | ἔφαμὲν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aor 6. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφητον, τὴν, | ἔφημὲν, ἔφητε, ἔφησαν
φῆδα Æ. ἔφαν & φὰν B.

Φλῶ, φῇς, φῇ, & λῶ, ῇς, ῇ P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præſens. Φαίην. Aoriſt. α. φήσαίμι. Futur. α. φησοίμην.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι, eſt apparuiſſe.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præſens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima perſona præteriti paſſivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A ſecunda perſona præteriti paſſivi in
  - ις, ut ποίησις, poëſis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia perſona præteriti paſſivi
  - Maſculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τΘ, ἀκυστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κΘ, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - της, ὀρχηστὴς, ſaltator.
    - τεια, ὀρχήστεια, ſaltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus ſaltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, Διδακτήριον, Minerval.
    - Adverbia poſitionis in έΘ, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - Θ, λόγΘ, ſermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epiſtola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ὰς, τομεὺς, ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoriſto ſecundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνῆκεν & προσῆκεν convenit, ἀνῆκε & προσῆκε, ccnveniebat. Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit. Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδεήσει oportuit.

fuit, Infin. χρῆν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησε sufficit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimā habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut, βέμβω, φόρβω, σίβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter ἔγνωκα, quod facit ἔγνηκα; & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· ἔθω, ut πλέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄχθω.

Εινω, hyperdisyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεφαννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, σκεδαννύω, σκεδαννύω: Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purū desinunt, præcedente ι dipthongo, ut αἴρω

Quæ in δω si præcedat ν vel λ, ut πένδω, μέλδω.

Item ιέω, derivata à præsenti vel futuro: ut ἀτελέω, τελέω ἔβλαφον· γαμέω, γαμῶσω, γαμησείω· à βεβάω, βεβήσω, βεβησείω. ὄπτω, ὄψω ὀψείω· πολεμέω, πολεμῶσω, πολεμησείω, quæ appetētiā cōnotāt, edere, cernere cupio, nuptutio, bellaturio

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, ἀυξέω ἀυξῶ, ἀύξω, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἰφθέω, ἰφθῶ, ἴφθω, quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, ἀυξήσω, ἀλεξήσω, ἰφθήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut μιμνω, μίμνω, ἴμμενον, πίκω, πίπω· ἐνίπω, ἐνίσσω. γίνομαι, γίγνομαι. at ἔπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμην pro ἐσπόμην.

Verba Anomala.

A

Miror Αγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἐγασάμην.

Ago Αγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Sicco Αζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango Αγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα Att. & κατέαγα.

Dico Αγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἀδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ἦσα. Ἄδω placeo præt. med. ἧδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρεῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρέθην, aor. 2. med. αἱλόμην ab ἕλομαι, inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθεῦμαι, inusit.

Arceo Αλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Αλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἧρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Αλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἐάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλὼς, τῦ ἁλόντος.

Consumo Αναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco	Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inusitato.
Induo	Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo	Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.
Aperio	Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα: pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.
Lego	Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inusitato.
Odio sum	Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι, ὔμαι inusitato.
Admoneo	Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω aor. 1. ἐμνήσθην.
Renuo	Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo	Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo	Απαυρέω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.
Placeo	Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro	Απίζω, fut. ἀπίξω.
Ægre fero	Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo	Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ἠύξησα.
Tristor	Αχω, præt. ἤχθομαι.

B

Mitto	Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado	Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην à βῆμι inusit.
Germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
Vivo	Βιόω, fut. Βιώσω, aor. 2. ἔβιων, ἐβίως, ἐβίω. particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.
Edo	Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo	Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βέβουλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρώσω.

Corem Γ

Duco ux- Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηρέω, γηρῶ.

Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γένομαι, inusit. p med. γέγονα, à γείνω & γενῶ.

Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγνωα, exauditus sum, pro γέγνωσα, per Metath. Eustath.

Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορέσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαΐσω, à δαΐω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἔδαην.

Pivido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω præt. δέδασμαι, & δεδαΐσμαι, aor. 2. ἐδάσσην.

Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον à δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, imperf ἔδει vel ἐόει, Infin. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδια, Ionicè δέδεια, pluſq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δέομαι, δεῦμαι.

Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Docco Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1. δέδρακα & ἀπέδρακα

Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δοκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δέδοκμαι, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δρᾶω, ῶ, fut. δρᾰσω, præter. δέδρᾰκα, aoriſt. 1. ἔδρᾰσα.

Subeo Δυῶω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde ὑποδύω, & ἐνδύω.

Poſſum Δυώμαι, δυήσομαι, & δύνᾰμαι, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Εἰάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, à τρέχω, δεδράμημαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδήω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſum Εἴωθα, præt. med. εἴωθα, pro εἶδα, per pleonaſm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαύνω, fut ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ἔρχομαι vel ἐλεύθω, inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2 ἦλυθον & ἤλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι. part. εἰργασμένος aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔρδω, præt. med ἔρδα & ἔοργα. pluſq; ἐόργειν.

Facio Ἐρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω perf. εἴρηκα,

pass. ἔρημαι, aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic, ῥηθεὶς, Imperf. act. εἶρον.

Interrogo Ἐρωμαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Ἔμμορα, præt. met. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶμι, & ἴω, fut. εἶσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq; ἤειν.

Speravi Ἔολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐρρῶ, fut. ἐρρήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἔυρηκα; aor. 2. ἔυρον, ab ἐυρέω, ἐυρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ, inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ, pro ζᾷ.

Cingo. Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥδην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab ἔειμι.

Triſtavit Ἤκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελέσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνεα, Bœot. τέθνειγα & τέθνεια, ex quo τεθνεώς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκώς, Infinit. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμὶν ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ιπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. ἔιμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθέσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κέκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρμαι.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κερῶ, & Sync. κερῶ, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango Κλάζω fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήζω.

Fleo Κλαίω uel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audi Κλῦμι à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imperf. κλῦθι, particip. κλύς, κλυὼτος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κράγω, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακω, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut κληρώσομαι à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλοσχα, quasi à λέσχω, præt. act. λέλαχα. Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησμαι, aor. 2. ἔλαθον, perf. pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inusit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλω, aorist. 2 ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, pluſquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω, inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μάγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.

Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.

Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.

Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἴομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, in perf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Juro Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.

Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, fut. ὠφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφλον, Sync. ὤφλον.

Inquino Οὐόω, fut. ἀνόσω.

Perdo vel Ολλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὄλωλα, Atticè ὄλωλα,

Pereo Aorist. 2. ὄλην, med. ὠλόμην.

Video Ὀράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo Ὀρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρμαι, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.

Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπορθον.

Sum vel fio. Πέλω, verbum poëticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελάμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.

Extendo Πετανύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπαγα, unde pass. præt. πέπαμαι à πατέω inusit.

Coquo Πέπω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέπω.

Figo Πήγνυμι & παγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπιον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπομαι, à πόω πῶμα inusitato, aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2 ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πιπράσκω, fut. περάω, præt. πέπρακα: nam πιπράσκω, ξω, facio.

Projicio Πρόϊεμαι aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πυνθάνομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. pass. ἐρρύην à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἔρρωσο.

Σ

extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην à σβῆμι inusitato.

Conciton Σείω, aor. 1. ἔσεια, pass. σείομαι, præt. ἔσεισμαι, aor. 1. pass. ἐσείσθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σ πίνδω, fut. απείσω à απείδω inusitato, aorist. 1. ἔπεισα.

Stillo Σ τάζω, & σταλάζω, fut. σάξω & σταλάξω.

Gemo Σ τένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Σ πίζω, fut. σίξω.

Privo Σ στείσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Σ τορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα. à στορέω.

Sterno Σ τρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σ χέω, fut. χήσω, aor. 2. ἔχον, unde imperf χέε, χέτω, à χῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον

Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.

liquefacio Τήκω fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel πω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τερέω, ῶ.

Perforo Τιτράω fut τρήσω à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Neutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθραφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

T

Pluit Τει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσειν.

Sustineo Τπέχω, fut ὑποίξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Τπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2 ὑπεσχόμην.

Dormito Τπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, Imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, Fut. οἴσω ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, Aor. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, præt. med. πέφυγα Aoriſt. 1. ἔφυγον.
Aio Φημί, fut. φήσω, aoriſt. 1. ἔφησα, aoriſt. 2. ἔφλω Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα aoriſt. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθλω à φθῶ
Tabeſco μι, participium φθάς.
Corrumpo Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω & φοινίξω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φέξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2. ἔφυν à φῦμι

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2. paſſ. ἐχάλην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα
Dehiſco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χάινω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo Χώω à χύω, fut. χύσω.
Obruo Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χόω inuſitato.
aggere

Ω

Pello Ωθῶ & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1. ἔωσα. præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημέν.
Concitavi Ωρσα ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aoriſt. 1. ὦρσα, & pe Sync. ὦρσα· vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc, aut derivativum in σι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ, Latinè; item in δον, ut κωπηδὸν caninè: in πν, ut κρύβδην secretò; in ω, ut παντωδεί, omninò, prorsùs.

A genitivo pluralis nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut πρῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè: πρῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locū; θεν, θε, de loco; θι, σι, χῆ, χῆι, in loco: ut ἐφανόν δε ad cœlum; ἐφανόθε de cœlo; πάντοθι, παντάχῆ, παντάχῆι, ubiq; ubivis. ἀεί, ἐει, ἀία, βει, δα, ζα, βῦ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earū adaugent significatā, ut δῆλος manifestus, ἀεί δηλος vel ἐεί δηλος valdè manifestus: νη & ρε in cōpositione privāt & facilitatem, δις difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάεις gratia, ἄχαεις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sapè adverbia sunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ κῆ, & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, κῆ μέντοι, atque, κῆ μῆν κῆ, quinetiam, καίτοι κῆ, atque adeo, κῆ γὰρ ἄν, rursus etiam. ἠμὲ ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cū compos. ἐὰν, ἄν, ἤν, κε. si; ἐπεί, εἰδή, εἰ δὴ ὅτι, siquidem; ἐπότε, ἐπειδή, ἐπειδὴ ὅτι, ἐπειδήν, ἐπειὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μή, ὅτι μή, nisi; εἰ δὲ μή, sin minus, alioqui; εἰγὰρ, si saltem; εἰδ' ἄρα, sin verò

Discretivæ; μῆν, quidem; δή, verò, γε, αὐτάρ, ἀλλά, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοιγε, nimirum, tamen; δέγε, δέπου, δέπου, autem; δή, δῆ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ κῆ, κἤν, κἄν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γοῦνπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ ἤν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ; ἤ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, χάριν γάρ, ἕνεκα γάρ, γάρτοι, γὰρ οὖν, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; ἀλλὰ γὰρ ἀλλά, enim verò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἄρα, τοιγάρ, πίναρτοι, τοιγαροῦν, ἔκοιν, τοίνυν, διὸ, τἔνεκα, poëticè, quare, ideò, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent, γε, θεν, νυ, πω, τοι, περ, πω, ἀς, κἀν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim,

- Monosyllabæ sex,
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ἐξ, ex, { ante consonantem / ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρός, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim,
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contrà.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contrà.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à,* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & personâ: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καιρὸν εἶπε, *Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούει πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἀμφὼ & δύω, quamvis dualia, sæpè junguntur plurali: *Aristoph.* Ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποιοῦσι καιροὺς ἢ λέγειν, *duo loquendi tempora constituo.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνὴ, *Ornata mulier*, ἱππόται Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος definentia, τὸ communiter accipiuntur: ut πρωτεῖα ἀδικίας πάλιν ἐστὶ, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum in Genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut, μαγικὴ τέχνη, *ars magica*: ἐμάνθανον φωνὴν ἑλλάδα, *Græcam linguam didici*.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & persona: ut χάριν οἶδα ἣν ἔτισας, ἣν με τετίμηκας, *gratias ago pro honore, quo me honoratis*. Halicar.

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur, ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo*.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς οἴκαδε, *ad inferos*, subaudi ἦλθον; & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος ἦν πίστεως, *beatus propter fidem*.

Genitivus per se positus est abominantis; ut, τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam*.

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἐσχάτια ὀλίγου, μέτρια *mediocriter*, ἁλυπώτατα *latissimè*.

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut λυσιτελοῦς τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πραγμάτων, *rerum imperitus*.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut, ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium*.

Comparativa cùm exponuntur per quam, genitivum

vum adſciſcunt: ut τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν πανσότερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμῦ compoſita: ζυγόφρος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur χώρα, accuſativum regunt: ut πάτρις Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός. *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut πατήρ μου pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut ταῦτά τοι, ταῦθ' ἅρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμί, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κυρῶ, *ſum*, item verba vocandi paſſiva, & verba geſtus utrinque nominativū expetunt: Κακῶν ὀπέρκυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo ψυχάω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut, Σωκράτης ψυχάει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut Σωκράτης ψυχάει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Cræsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperādi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, Τὴν ζωὴν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi,, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

fication habentia, ut, νεκρὸν ἰᾶσθαι, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ὅτι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ὑπολείπει μοι καί με τόδε, *hoc mihi deest*: ἄρχει τε καὶ πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*, λοιδορῶ σοι καί σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸ Θεὸν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, ἐκ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναγνάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt:

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, ἔργον ἐστὶ, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut, λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τ βοηθῆν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ παιδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum*, vel *oratu*; ποιῶν αἰσχρόν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerunque Dativum vel Accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpè regunt casus suorum verborum: ut μνημονευτέον Θεῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut ὀλιγωρῶν τ παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut τόξων δ ἰδὼς pro ἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut ἀγαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*; ὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδών, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in { Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησῦς, *Dominus ille Jesus*. Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poeta*, pro Homero. Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανῦ, ὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τ φρονεῦν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῦν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut τὰ ἔξω, *externæ*; οἱ πέλας, *vicini*; τὸ πλησίον, *vicinus*.

Arti

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, ὑπὲρ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatū; ut οἱ περὶ ἱερεῖς, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo: ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimū*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇς μὲν τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieq;*: ἔτεσιν ὅλοις ἕξ, ὅλῳ ἡμέρᾳ.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθλιήνσι, *Athenis*.
- in χῦ & χῆ, ut παντοχῦ, *ubique*, παντοχῆ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum: ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθλιάζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἀμὰ & ὁμῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: μὰ Δία, *non per Jovem*; Νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo: & est admirantis vel dolentis.

Ὧ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut εὐ τύχης, pro ὦ εὐ τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὕτω ante consonantes, ἕως & ἕωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον, seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον sive ὄφελον sequente Infinitivo, ut Ἦλυθες ἐκ πολέμυ, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*: sic & ἄρχῃ & τὰ ἄρχα, *in principio*, vel *prorsus.*

CONJUNCTA.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἄν pro licet, ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι quòd gaudet Indicativo, & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἕνεκα οὗ ob quod, propter quod, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi, cum accipitur { συνημμένως, omnibus modis inservit nisi Imperativo. / Indefinitè, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἄν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς, & ἐς Atticè, accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*: ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, ξὺν θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Περὶ

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ : *officium*, ὁ πρ φιλοσόφου, *non eſt Philoſophi*; *coram*, πρὸς ἐμοχθήρ randi quoque eſt nota, ut πρὸς χρείπων, *per Grati*

Cum accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad ſchola* & *adverſum*, ut πρὸς Ρωμαίους, *contra Romanos*.

Compoſita ſignificat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, ſoli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribu*

Compoſita *præ* ſignificat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpoſitiones diſſyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*; ut παρὰ κυρίου, *à Domin excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excell* Contrarium, παρὰ λόγον, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τὸ κυλιῳ ἕλε

Cum accuſativo *motum ad rem*, ut παρά σε; *immo tionē in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικά, *in ſtudiis m thematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decoru*

Compoſita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ mone* id. eſt. *adulterinus orator*. Significat & *comparation* παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoq; παράνομο *iniquus*. Et *prope*, παρακολουθῶ, *proximè ſequor*.

Ἀνὰ *per* cum ſolo accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *exercitum*. Sed Poëticé cum dativo.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀναβαίνω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*; Potentiam, διʼ ἑαυτοῦ, *ſuis viribus*.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propt timorem*.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαιρῶ, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *co tra Chriſtianos*; *de*, ut κατὰ σπουδαίων, *de ſtudioſis*; *p* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per Deos*; *præ*, ut κατὰ χει *præ manibus*; *ſupra*, ut κατὰ πετρῶν, *ſupra petras*.

Accuſativo *ſecundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exempla pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Con

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut καταβαίνω, deſcendo.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos*.

Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, *poſt bellum auxilium*.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀνατρέπω, *inverto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de animâ*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus*.

Accuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo eſt circa terribilia*.

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, *obambulo*. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venuſtus*, περιγίνομαι, *præſto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, βῆς ἐπὶ γλώσσης, *bes in lingua*; *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, *ſuper equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis poteſtate*; *ſuper*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *ſuper fundamentum*; *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, *poſt hæc*.

Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adverſus me*.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, *inſcribo*; item ſerò, ut ἐπιμυθέομαι, *poſt factum conſulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de aſtris*.

Cum dativo *pro*, poëticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulyſſe*.

Cum accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum*.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

Ἀνὰ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite* ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio.*

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo.* Contrarium *significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor.* *Exemplum* etiam *significat* ἀπό; ut, ἀπογράφω, *describo.*

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu* *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem.*

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia.*

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram.*

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam.*

Περὶ cum genitivo *pro*, ut περὶ ἡμῶν, *pro nobis* *de*, ut περὶ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, περὶ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est.*

Accusativo *supra*, ut περὶ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut περὶ μοῖραν, *præter fatum.*

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut περιμαίνομαι, *nimis insanio.*

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρωνὸς πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξ pro ἔξεστι, *licet*: ἔν pro ἔνεστι, *ineſt*, *adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum*, *supereſt*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὰτ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatus

tur per Enallagen modi, ut,
Αἰὲν ἀριζεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
mper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antenultimâ, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, t μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, erbalia in ός, & composita cum nominè à præterito edio, &c. Sed composita à κλείνω & τρέφω, si activè piuntur, acuūt penultimā, ut μητροκτόνος, matricida; assivè, antepenultimā, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι & οι dipthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι *domi, excipitur: nam* ὄικοι *sunt* ides, *ab* οἶκος.

Si acutus sit in ultima syllaba, { Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς. Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.

Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut, λόγος, λόγου, λόγῳ.

Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, ὄικου, ὄικῳ.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit-

nibus nominum simplicium

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinatio-
nis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fe-
mininis adjectivorum, quæ desecendunt à masculi-
nis tertiæ declinationis, ut, μακρέι & μακρέων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultimâ obli-
quorum, πρὰς, πράδ&, βράδι: sin penul-
tima fuerit longa naturâ, circumflectitur
quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut
σωτὴρ σωτῆρ&.

Acutus in penultima recti transfertur in ante-
penultimam obliquorum, cum ultima fit
brevis, at circumflexus mutatur in acutum
ut, βῆμα, βήματ&, μάρτυρ, μάρτυρ&.

Acutus in antepenultima recti permanet, quo-
ties ultima sit brevis vel anceps, ut, ὄπι-
μα ἐπισφάμματος sed eum ultima sit longa
accentus occupabit penultimam, ut, ὀπι-
γραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in
genitivo, & dativo singulari, & dativo plurali in ul-
tima, ut ὁ χαρὴς, τῆ χαρεῖ, τῖ χαρσί.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo dua-
in ultima circumflectitur, ut χαρεῖν, χαρέων.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo
vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur
si fit naturâ longa, ut, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χείρων

Excipe participia δείς, δέντ&, δέντ ; ὤν, ὄντ&
ὄντ ; *item genitivos,* παίδων, βοῶν, πάντων, δάδ-
δμῶν, φώτων, *luminum. Nam monosyllaba circum-
flexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι à πᾶν : *ite
*τίς *interrogativum tonum habet in priore per omn
casus : sed* τὶς *indefinitum & encliticum, tonum ha
semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amit
eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οἷς, ᾗς, ἐν,
ἓξ, ὑ, ὑκ, οἱ, ὡς.

Encl

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedētis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; (σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ; *Post præpositiones autem,* ἕνεκα *vel* οὕνεκα, *& disjunctionem* ἢ *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis, ποτὲ, ποθὲν, πού, πῆ, πώς, πῶν, indefinitis habentibus accentū in ultima. *Hæc interrogativa in pēultima habēt accentū, & nō inclināt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κέ, τέ, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultima existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cū præcedens habet vel

- Acutū in penultima, ut λόγος σου
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum εἰμὶ

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, ὡς, ὥς, ἦ, οἵ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionē, quæ vel acuitur, vel circūflectitur in ultima, ut ἐμοῦ ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut, λόγός ἐστι, φοῖνιξ ἐστί.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultima existente brevi, ut, φαῦλός ἐστι; vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figura

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετραγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo* σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὸρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱερὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑρέμην pro ἐυρεσάμην, *inveni*; γένετο pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἕλλαβε pro ἕλαβε, ὁπόταρ pro ὁπότερ, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βειαφί.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦδα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδὴ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; δελλαπὰ pro δέλφακα.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ῥέξω, *faciam* pro ῥέζω, ἔπαφον, pro ἔπαφον, à πέφω, *vasto*, ἴδρακον, pro ἴδαρκον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ' μὰ pro τὰ ἐμὰ *mea*; τὸνομα pro τὸ ὄνομα; ἱμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦ τᾶν, pro ὦ ἅλαν, ab ἅλης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarū repetitio, ut κεκόμωσι pro κόμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐπέπυμον pro ἔπυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri ε, ο, breves esse; η, ω, cum dipthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel dipthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῶτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & dipthongi, ut,

Παρ' μοὶ οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δένδρεα φέρουσιν.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπε, *homo*: pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.

Συνίζησις Σύζευξις } Synecphonesis est duarum syllabarum in unum contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut πολῖς pro πόλις, ἐύφρων pro εὐφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur:

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regula.
Dialecto.	Exēplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus

Ὥρῃ ἐπ' εἰλαπίνῃ κραίζει πολιόφρων κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinis jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante muram sequente liquida communis redditur, ut ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτὰς δ' ἑλώρια τεῦχε κυσίν.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & dipthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut dipthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licētia Poëtica; Licentia enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutū habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ων purum, femininum ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐδόαε, ἐδόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & tertiis personis pluralibus passivis, πεπύφατο; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in άω, longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πλῆσαν.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerunque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἀΐδιος, ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἀείναος, ἡ ἀείναος, *perennis*, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀευ, ἰευ, βευ, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*; κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ἦαρ, ἤαρος, *sternus*.
- Fœmininis & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*: in nominibus in ηρ, ut Ἀρήϊφ, ος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœminis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αν longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος: præter πάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αις, brevis est, ut ναῦς, *navis*, νεὸς; & nominibus quæ Syncopen patiuntur, παχέσι, ἀνδρέσι, μητρέσι, brevia sunt.

Incrementum.

Incrementum
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis, in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ παρῄς, παρῄδος.
- longū est in
  - Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκλὶς & ἀκλὶν, ἀκλῖνος.
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ δὶν, δῖνος, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λῖος, *leo*; λῖς, λῖτος, *linteum*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*; corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I in-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θείξ, θριξός, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve eſt à
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ, γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis & circũflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*.

Nomina in ων, quæ etiam in ως deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*, Excipiuntur γρὺψ, γρυπός, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas Verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quã habet in præſenti; ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κέκρικα, ἐκρινάμην, κεκρινόμην, ſy llaba κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas futurorum & Aoriſtorum ex Verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimam α, ι, vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in άω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto primo

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεσίασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α, in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubiq; & in singulari Imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτω, ἵστασαν, ἵστασαι, ἱστάθω, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἄρχεκακ. *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

Α in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in εα acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαεία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; κοιλία, *nidus*; ὀθόνια, *linea piscatoris*.

Υ brevis est in
- Diminutivis in ιον, ut κορέσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis substantivis, ut βίος, βίστος, *vita*.
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus*.

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ωὴ & ὑτης υ corripitur, ut γηθοσύνη, gaudium; βραδύτης, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, mensa, item μαῖα, μοῖρα τύψασα, τέτυφα, ἴνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, spectaculum, in δα & θα, in σια, à verbis in δίω, ut σωφροσύνη, & in τα, præter Δῖα, μία, πόλυια.
- Polysyllaba in αια, ut σιλληβαία, cum adjectivis in σια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poëtici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in genitivo, ut τῦ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut πράπεζαν, ἔτυψαν, μίλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτᾶν, & Adverbia, ut πέραν, ultra, λίαν, valdè.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut γέλωρ, ὄναρ, ἄνθρ, cæterum, ἄφαρ.

Monosyllaba κὰς, ψὰς, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, πάψας.

Corripiuntur { Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*. Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀθρόας. Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, &c, ὑμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur { Adverbia & Pronomina aucta per Peragogen, ut νυνὶ, ἔτοσί. Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα. Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἶειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῖν, & syllabæ quibus ν additur, ut πύπυσιν, ὄζιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥῖν, λῖν, ἀλφὶν, ἀκτῖν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἶειδος, πρεσβὶς, πρεσβίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥῖς, ἑλκὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κλησὶς. Item monosyllaba, præter πὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur { Τῦ & adverbia ficticia, ὔ, & χθῦ. Nomina literarum, ut μῦ, νῦ. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυν, ἔφυν.

Υν finita corripiuntur; ut πλυνῶ, βεβλυκὼς, σιὼν, πίγων, conjunctiones.

Pro-

roducuntur
- Circumflexa, νῶν, *nunc*, μῶν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ ις in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυω.

Υς finita longa sunt, ut ὁ ψίδυρ, *susurrus*; τὸ πῦς, *pus*, quod tamen in obliquis breve.

In ις definentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κορυθς, *galea*.

roducuntur
- Κώμυς, κώμυδος, *fasciculus*; ἄρχυς, ἄγκυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζεύγνύς.
- Quæ declinantur per Θ purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllarum quantitate, sed quodammodo infinita est Potarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut reves producunt, metri necessitate coacti, aut cùm es vel plures breves concurrant in aliquo vocabuo, ut in his, ἀδάνατΘ, πελαμίδης, primam syllaam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ncipitem in eadem dictione, in eodem versu & roducunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

stole (id est, contractio vel correptio) cùm syllaa longa corripitur, ut,

φαίηκων μηδ' ὅτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ecta-

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολίπορθον οἶκαδ' ἱκέσθαι
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (i. e. terminatio) quâ syllaba terminali ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι. Pindar.
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, πατὶ γὰ ὦραι, Pindar.
Hypercatalexis (id est superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμίρᾳ φαεινὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλῆα τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut
ὃδ' ἀπίθησέ γιν, ἀλ-
λ' ἦρως ἐπ' ἀκλαῖοισι θοῇσιν.

FINIS.

Tabella Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ve loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græcæ gentiũ, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & Idiom in quibusdã habuerunt Poëtæ; quæ omnes, quod ad terminationes partiũ orationis spectat, sequenti tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta varietas, ut regulis cõprehẽdi vix possit, singulares proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

ici
rant
σ in ξ, ut ξωὴ pro σωὴ; ϖ in π, ut θάλαπα pro θάλασσα; σ in ῥ, ut ἀῤῥὴν pro ἀρσὴν, vir; & contractionibus imprimis gaudent.

nes
nunt
ɳ pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω seco.

x consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρῶμαι pro ἀφαιρῶμαι: contractionibus prorsus abstinent, & dipthongos resolvunt.

α
pro ɳ, φάμα pro φήμη, fama.
pro ε, ut πάζω pro πέζω, premo: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μουσῶν pro μουσῶν, musarum.
πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
pro οι, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, claves.

ɳ pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro οι, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, musa; & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα, propterea.
αι pro οι, ut αἴθε pro οἴθε, utinam.
ᾳ pro υ, ut ἀλεύμαι pro ἀλύμαι, saliam.
οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

x consonantibus, σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω: σ pro θ, στὸς pro θεὸς, κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro ποτὲ & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

oles
untur
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puellula.
& contra ο pro ω, ἔρος pro ἔρως, amor.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
ως pro ας, ut καλῶς pro καλὰς, bonas.

consonātibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βρέχος pro ῥᾶκος, cento.

ccentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἥλιος pro ἅλιος;

πλεῖν: atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέρρω pro σπείρω; χέρρες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicâ quâ maximè utitur, reliquas admiscit; Pindarus Doricus alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, etiam Euripides, Sophocles & Æschylus, in choris & cantilenis subin de sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	N. G. D. A.	N. G. V.	N. G. D. A.
Com.	ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.

τοῖο, Ion. & Att. τοῖιν, Ion. τοῖ, Dor. τοῖσι, I. A.
τῶ & τεῦ, Dor. τὼς, Dor.
τέω. Poët.

Com.	ἥ, τῆς, τῇ, τλώ	τὰ, ταῖν, τά.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.

ἁ, τᾶς, τᾷ, ταῖν, Dor. ταὶ, ταῖν, Dor.
τάων, Æ. τῇς & τῇσι,
ταῖσι A. I. Æ.

Com.	τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν, τώ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

τοῖο, Ion. & Att. τοῖιν, Ion. τάων, Æ. τοῖσι, I. A.
τῶ & τεῦ, Dor.
τέω, Poët.

Articulus Subjunctivus.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὥ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, ἅς.

ὅο, P. ὅτυ, ὅτῳ, A. ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
ὅτευ, D. ὅτεο, P.
ὁτέω, Ion.
ὅπεο, Æol.
ᾧ, τῷ, ᾗ, I. D.

Com.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ἃ, αἷν,	αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.

ᾗ, τῇ, ᾗ, I.
ἁ, τᾶς, τᾷ, ταὶν, D.

Prim

Prima Declinatio

Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com. ας, ᾱ, ᾳ, αν, α, ης, ε, ῃ, ην, η,	α, αιν,	αι, ῶν, αις, ας, αι.
ης, εω, ῃ, ην, & εα,		έων, ης & ῃσι, εας, Ion.
ας, α, ᾳ, αν, αθ. Æ.		ᾶν, ᾶσι. Dor. ά̓ων, Æ.

ω per Craſin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. α, ης, η, αν, α, η, ην, η,	α, αιν,	αι, ῶν, αις, ας, α.
η, ης, ῃ, ην, α, ας, ᾳ, αν,		έων, ης & ῃσι, I. P. ᾶν, ασι, Dor. ά̓ων, Æ.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ος, ι, υ, ν, ος, ᾰ, ω, ον,	ω, οιν,	ες, ας, ι, ᾰ, ες, ων, ας, ι, P. ᾰ, α.
οιο, Ion. ω, Dor.	οῖιν, Poet.	οισι. Ion. ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ως, ω, ῳ, ν, ως, ω, ον,	ω, ῳν.	ῳ, ως, ας, ω. ω, ῳ.
ωο & ῳο, Poet.		

Quinta Declinatio Simplicium.

N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. α, ι, υ, ω, ν, ρ, ος, ι, α, σ, ξ, ψ, ν,	ε, οιν,	ες, ων, σι, ας, ες, ι, ξι, α, α. ψι. εσσι & εσι, Poet. αις in maſc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plur.
	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ές, ες, ους, ει, ους, ους.	ε, έοιν, ε. η, οῖν, η.	ες, έων, εσι, εας, ες. εις, ῶν, εις, εις. εα, εα, εα. η, η, η.

ὡς Æ. & D. ῳ At. ης At. εστι I. P.

Secunda Declinatio.

	N.G.D.A.V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ις, ιος, ϊι, ιν, ι.	ι, ίοιν, ι.	ιες, ίων, ισι, ιας, ιες, ια, ια, ια.
Neu.	ι, ιος, ϊι, ι, ι.		

εος, εϊ. I. εως, ει, A. ες, έοιν, ες, εις, έων, εσι, εας, εις, I. νος, νϊ Poët. η, η, εις, ας, εις, εις, A.

ι, At. εως, εϊ, ει, ε, έων, ες, ια, η, ι, εα, η, ια. ι, ι. εα, εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έι, έα, εῦ. ει.	ές, έοιν, ές,	ες, έων, εῦσι, έας, ῆς, εῖς, εῖς, εῖς.

ὡς, Æ. έως, At. εὺς, At. ῆ Ⓖ, ῆι, ῆα, ῆς, ῆος, ῆοιν, ῆε, ῆες, ῆων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I. ῆσι. ῶ Ⓖ, Ion. εῦς, Dor. ῆ, Poët. έσι, Poët. η Ⓖ, Æ. ω Ⓖ, Æ. ι Ⓖ, B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, όος, όϊ, όα, οϊ, ὼς, ὼς, οῖ, ὼ. ὼς, Æ. ὼν, Æol. ὼν, Ion. ὼ, At.	ὼ εἶν, ὼ.	οὶ, ὼν, οῖς, ὼς, οί. ες, Metapl. apud Poet.

Qui

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A. G. D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	-ας, -ης, -ος, -ης, -ας	-ου, -ης, -ος, -ου, -ας	-ᾳ, -ῃ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ον, -ην, -αν	-α, -η, -ος, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -οι, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -οι, -ες, -αι
Att.	-ᾱ, -ης, -ω, -ην, -α	-ου, -ου, -ω, -ου, -ω	-ᾳ, -ᾳ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ω, -ην, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι
Dor.	-ᾱ, -ης, -ω, -ην, -α	-ου, -ου, -ω, -ου, -ω	-ᾳ, -ᾳ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ω, -ην, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι
Æol.	-ᾱ, -ης, -ω, -ην, -α	-ου, -ου, -ω, -ου, -ω	-ᾳ, -ᾳ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ω, -ην, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι
Ion.	-ᾱ, -ης, -ω, -ην, -α	-ου, -ου, -ω, -ου, -ω	-ᾳ, -ᾳ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ω, -ην, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι
Poet.	-ᾱ, -ης, -ω, -ην, -α	-ου, -ου, -ω, -ου, -ω	-ᾳ, -ᾳ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ω, -ην, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι
Bœot.	-ᾱ, -ης, -ω, -ην, -α	-ου, -ου, -ω, -ου, -ω	-ᾳ, -ᾳ, -ῳ, -ᾳ, -ᾳ	-αν, -ην, -ω, -ην, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-α, -η, -ω, -η, -α	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι	-ων, -ων, -ων, -ων, -ων	-αις, -αις, -οις, -αις, -αις	-ας, -ας, -ους, -ας, -ας	-αι, -ες, -ω, -ες, -αι

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen	Dat.	Acc.	N. A	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νὼ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγών ⸗α	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἀμῶν ἀμέων	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμων ἀμμέων	ἀμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νᾶϊ	νᾶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰαύγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com. Dor.	Nom. Σὺ Τὺ Τύγα Τωίν	Gen. σοῦ σεῦ τεῦ τεοῖο	Dat. σοὶ τοὶ	Acc. σὲ τὲ τὺ	N. A. σφὼ ὔμμε	G D. σφῷν	Nom. ὑμεῖς ὔμμες	Gen. ὑμῶν	Dat. ὑμῖν ὔμμιν ὔμμι	Accuſ ὑμᾶς. ὔμμας.
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας.
Ion.		σεῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σόθεν σέθεν	τὶν, τεῖν		σφῶϊ	σφῶῖν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν.	

Com.

Inſtitutio Græca

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. οι	Acc. ν	N.A. σφὲ	G.D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὖ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		ἑῦ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφέας	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωῖν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com. Masc.	Fœm.	Neut.
	‖Σὸς‖ σὴ	‖ σὸν.
Dor.	‖τεὸς‖ τεὰ	‖τεόν.
Com.	‖ ὃς ‖ ἥ	‖ ὅν.
Poet.	‖ ἑὸς ‖ εἰὴ	‖ ἑόν.

πᾶν ☞ pro ἑκεῖν ☞ D:

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἄμμι, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμμὶ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερ ☞, σφετέρα, σφέτερον, ☞ & ἑκεῖν ☞, κεῖν ☞, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσὶ τυτὶ, τυτονὶ, in neutro verò τυτὶ, & sæpiùs τυτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ; sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινυτὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ☞, τυτέω, τυτέῳ, Duali. τυτέω, τυτέοιν, Plur. τυτέων, τυτέοισι, τυτέας: sic αὐτέω, ταυτέας, sic αὐτὸς, αὐτέω, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέω, ἐμαυτέῳ, & ἐμωῦτέω, ἐμωῦτέῳ; σεαυτέω, σεωῦτέῳ, ἑωῦτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	νς, ν, Æol.		
	ες, ε,		ομες, ουτι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. C.	σκον, σκες, σκε,	sine augmento I. & P. τύπτον &	
	τύπτεσκον, &c.	σκομεν, σκον, Ion. & P.	
		οσαν, Bœot.	
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. ιεῖτον, ιεῖτον. ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At. à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, { ῦμες / οῦμες } εῖτε { ῦτι / οῦτι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt.	α, ας, ε.	ατον, άτω.	αμεν, ατε, αν.

ασκον, ασκες, ασκε. I. P. Æ. αμες, Dor. ασκον, Ion. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι,

αμες, αντι. Dor. αν, Bœot.

αα, ας, αε. άατον, άατον. άαμεν, άατε, άασι. I in quibuſd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.

ην, ης, Att. & Dor. εμες, D. εσαν, A. & I. εα, εες, Ion.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. C.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	ῦμεν, εῖτε, ῦσι.

ῦμες, ῦντι, εωῦτι, Dor. έω, έεις, έει. έετον, έετον. έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. &	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
Præt.			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν. άντων, Att.
Aoriſt. C.	ε, έτω. ον, Ion.	ετον, έτων,	ετε, έτώσαν. όντων, Att.

Modus Optativus.

	Præ. Sing.	Dual.	Plural.
Aor. C. fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.

α. & C. οιμες, Dor.

Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειά. ειας, ειε,		είαμεν, είατε, ειάν. Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ,	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ωντι, D.

Modus Infinitivus.

Præſ. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. C. & Fut. C. εῖν.
έμεν I. έμμεν I. έμεν I. έειν, έμμεν I.
έμμεναι A. D. έμμεναι D. & A. έμμεναι A. D. έμεναι A. D.
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præſens. ων, ουσα, ον. Perf, ὼς, ῦῖα, ός.
οῖσα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ως, ῶσα, ως A.

Aoriſt. α, ας, ασα, αν. Fut. C. ῶν, ῆσα, ῆν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aoriſt. C. ὼν, ῆσα, όν. Fut. α, ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in Voce Paſſiva.

Præſens. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.
όμμεθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμμεθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα D.
ευ D.
σκυ, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aoriſt. C. ην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut. C. & εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται, ‖ όμμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμμεθα, εσθε, ονται,
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται. ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, νται, vel μεθοι εἰσί.
μεσθα D. ασται Ion.

Pluſq; μην, σο, το. ‖ μεθον, σθον, σθην. ‖ μεθα, σθε, το vel μεθοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aoriſt. α. θην, θης, θη. ‖ θημεν, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. ‖ θησόμεθον, θήσεσθον, εσθον. ‖ θησόμεθα, εσθε, ονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens υ, έδω. ‖ εσθον, έδων, ‖ εσθε, έδωσαν.
εο, Ion. έδων, Att.
δ, Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut. ‖ οίμεθον, οισθον, οιθον ‖ οίμεθα, οισθε, οιντο
α. Fut. C. & pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο I. & P.
Aor. α. είλω, είης, είη. ‖ είητον, ήτην ‖ είημεν, ητε, ησαν.
& C. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.
εἶμες, D.

Subjunctivus.

Præsens. ωμαι, ῃ, ηται. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται
ναι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & C. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ἦτον, ἦτον. ‖ ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
ὦμες, Dor. ὦντι, Dor.
ω, ῃς, ῃσι. ‖ ήητον, ήητον. ‖ ώμεν, ήητε, ώσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & C. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in Voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθην. ‖ άμεθα, ασθε, αντο.
ατο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.
Aor. C. όμην, υ, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.
ετο Ion. μεσθα Dor.
Fut. α. ομαι, η, εται. ‖ ούμεθον, εσθον, έσθην. ‖ ούμεθα, εσθε, ονται.
ῦμαι, ῇ, εῖται D.
εῦμαι D. εαι Ion
Fut. C. οῦμαι, ῇ, εῖται. ‖ εύμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ εύμεθα, εῖσθε, εῦνται.
ναι Ion.
Par. Fut. C. τυπτόμην, τυπτύμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præs. 1. ἐω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ ἔμὲν, εῖτε, οῦσι.
Conjug. εῦμες, D. ευῶτι & οῦντι. D. ευῦτι. Æ.
Præs. 2. ἀω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμὲν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῆς, ᾖ. ᾶτον, ᾶτον, ῶμες, ᾶτε, ῶντι, Dor.
ὁω, ᾷς, ᾷ. ὁωμὲν, ᾶτε, ὁωσι, P.
ἑω, ἑεις, ἑει, &c. Ion.
Præs. 3. ὁω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῦτον, ῦτον. ‖ ῦμὲν, ῦτε, ῦσι.
ῦμες, ῦντι. D.
Imperf. 1. ων, εις, ει. ‖ ουν, εῖτω. ‖ ὦμὲν, εῖτε, ουῶ.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εῶ, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, ᾶτω. ‖ ῶμὲν, ᾶτε, ων.
ης, η, ᾶτον, ᾶτω, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. υν, υς, υ. ‖ ῦτον, ῦτω. ‖ ῦμὲν, ῦτε, ῦν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, εῖτω. ‖ εῖτον, εῖτων. ‖ εῖτε, εῖτωσαν.
ὄυντων, Att.
Præs. 2. α, ᾶτω. ‖ ᾶτον, ᾶτων. ‖ ᾶτε, ᾶτωσαν.
αα, Poët. ᾶντων. Att.
Præs. 3. υ, ῦτω. ‖ ῦτον, ῦτων. ‖ ῦτε, ῦτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμὲν, οῖτε, οῖεν.
οίλω, οίης, οίη, οίητον, οίητην, οιήμὲν, οίητε, οίησαν, A.
ῴλω, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præs. 2. ῶμι, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῴτην ‖ ῷμὲν, ῶτε, ῷεν.
ῴλω, ῴης, ῴη, ῴητον, ῴητην, ῴημὲν, ῴητε, ῴησαν, Dor.
Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμὲν, οῖτε, οῖεν.
οίλω, οίης, οίη, οίητον, οίητην, οίημὲν, οίητε, οίησαν, A.
ῴλω, ῴης, ῴη, D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ὦμὲν, ῆτε, ῶσι.
ῇω, Ion. ὦντι, Dor.

Præs

Præſ. 2. ᾶς, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῃς, ῃ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ειν & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, At. ειν, Dor. αις, Æol. άφεν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. ῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῶν, Dor. όμμεναι, Po.
Deſunt Voces, Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν, ετε, ᾶσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, Ion. έντι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον, ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
απι, D. άντι, D.
έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, ις, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & Aor. 6. 1. ων, ης, η ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ε, εσαν.
εν, B.
εν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & Aor. 6. 2. ων, ης, η. ‖ ατον, άτην. ‖ αμεν, ατε, ασαν.
αν, B.
ασκον, σκες, σκε, P. & I.
ων, ας, α, At.
Imperf. & Aor. 6. 3. ων, ως, ω. ‖ οτον, ότην. ‖ ομεν, οτε, οσαν
ον, B.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
ων, ως, ω.
Imperf. & Aor. 6. 4. ιων, ις, υ. ‖ υτον, ύτην. ‖ υμεν, υτε, υσαν.
υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕστα κα, ἕσταμεν I.
Aor. 6. 2. ἔστην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
στάσκον I. ἔσαν B.
Fut. a. 2. στήσω, στασῶ.

Imperativus.

Præs. 1. ςη vel ςθι vel ες, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσαν.
α. D.
η. Æ. P.
οι, οιτω, A.
Præs. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præs. 3. οθι vel ος, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσαν.
υ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præs. 4. υθι, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In. 1. οίην, οίης, οίη. ‖ οίητον, οιήτην. ‖ οίημεν, οίητε, οίησαν.
& per Sync. οῖμι, οῖτε, οῖεν.
In. 2. αίην, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήην, ήης, ήη P. αῖμι, αῖτε, αῖεν, per Sync.
In. 3. οίην, οίης, οίη.
ώην, ώης, ώη. Att. οῖμι, οῖτε, οῖεν, per Syne.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ᾶμεν, ᾶτε, ῶσι.
άω, άῃς, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσα Ion.
άω, άῃς, άῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι Aoriſt. 2. 1. εῖναι.
έμμεναι D. ἕμμεναι D.
έμμεν Ion. ἔμμεν Ion.
Præs. 2. άναι Aoriſt. 2. ῆναι, ήμμεναι D. ῆμμεν Ion.
άμμεναι D. άμμεν Ion. Perf.

erf. ἑσαχέναι & ἑσάναι per Sync. Ion.
æſ. 3. όναι. Aoriſt. 2. 3. ὄναι.
όμψαι A. & D. όμψαι A. D.
όμψ Ion. όμψ Ion.
æſ. 4. ῦναι.
ύμψαι A. D.
ύμψ Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

æſ. 1. εμαι, εσαι, εται.
onjug. ῃ Att.
εαι Ion.
æſ. in 2. αμαι, ασαι, ασαι ‖ αμεθον, ασθον, ασθον ‖ άμεθα, ασθε, (αντ
onjug. ῃ Att. ἄσται
εαι I.
mperf. 1. ήμην, εσο, ετο.
ήμην, &c. Æ. εο I.
ό D.
ϗ A.
mperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plur. ἵσταντο I.
αο I.
ω A.
mperf. 3. όμην, οσο, οτο.
ϗ A.

Imperativus.

æſ. in 1. ἔσο ἔσθω. Præſ. in 2. ασο, ασθω:
ϗ A. ω A.
εο I. αο I.
ό D.
æſ. in 3. οσο vel ϗ Att. όσθω.
οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

or. C. 1. ήμην, εσο, ετο. Aor. C. 3. όμην, οσο, οτο.
εο I. ϗ A.
ϗ A.
ό D.
ut. a. 2. ῥήσομαι, σασῦμαι D: Imper-

Imperativus.

Aorist. 6. 1. εσσο, έδω
εο, I.
ʊ, A.
ᾰ, D.

Aor. 6. 3. οσσο, όδω
ʊ, A.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus pauca observantur Dialecti, scilicet θεν & θε pro θεν & θε, & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπιθεν, ὄπιθεν, retro; ϛα Cariè ξ papæ pro ϛαϛαί; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δ Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hîc; ἀληθέως pro ἀληθῶς &c. Ionicè, πόκα pro ποτὲ, quando; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, aliquando; μὶς pro μέν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὸν pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro ἔοικεν, fit; ἔμπροσθε pro ἔμπροσθεν; ἄλλοκα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπὸ, παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατ', ὑπαὶ pro ὑπὸ Poëticè ποτὶ pro πρὸς, πὰρ pro πρὸ Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ϛὰ pro διὰ in compositione, ut ϛαϛάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare Æolicè.

Huc minimè pertinent (cũ varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα pro ἠδέμως, nequaquam: ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut* κάρτα admodum ἀναιδῶς sedulò, ὀλιγωρέως dolosè, ἐκτοπόως absurdè, *sunt* Ἰῶνum; ἦμος & ἧμος, cum & tum *Doricorum*, τόφρα ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη alibi, *pro* ἀλλαχῆ, ἀλλαχόσε ἔναντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντιον coram, *pro* ἐνώπιον; πρόσθε ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, ineſt ſua gratia parvis.
Δίξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt.

Per. I. Sursinum collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

Ἀ Ἄ'ζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκαγος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀνταβολέω, occurro, obvius fio.

Ἄβρα sive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili.

* Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγασὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicè.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuntio.

A

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυεις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκὰς, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγορσέω, immundus & sordidus sum.

Ἀγορσὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.

Ἀγελίζο-

Ἀγειζομαι, irritor.
Ἀγερα, ἡ, captura, venatio.
Ἀγκιστρον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἀγχὶ sive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἀγχω, strangulo, suffoco.
Ἀγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὶς, ῖδος, ἡ, littus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἆθλος, ὁ, certamen, labor.
Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἔθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰὲν, αἰὲν, semper, quasi, ἀὲὶ, ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in Imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quasi ἀὲὶ ζέων, semper fervens.
Ἄγος, τὸ, res veneratione habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
Ἀθλώη & Ἀθλωᾶ, & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἴ vel αἶ, hei, heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, splendor, nitor.
Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἰμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum; aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἴξ, ῆκος, capra, & ὁ Αἰξ, caper.

Item

Item signum cœleſte, a-
vis.
ΑΙΟΝ, varius, variegatus.
ἀιονάω, aſpergo, perfundo.
ἄιπυς, altus, excelſus.
ἀείρω, apto.
ἀίρέω, capio, invado, eligo, antepono.
ἀίρω, tollo, elevo, offero.
ἀνείρω, i. ἐις, ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo: etiam necto, copulo.
ἄιρσις, elevatio, ſublatio, erectio.
ἀιρσιχΘ, loculus, arcula, crumena.
ἄρτΘ, panis, ex ἀίρω, offero.
Αἶσα, parca, fatum, quaſi, ἀεὶ ἶσα.
ἀισιμόω, inſumo, impendo.
ἀισθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.
Αἴσσω, ruo, irruo, proſilio.
Αἰτάω, proſilio, ſubſulto.
ἀίσυλΘ, iniquus, nefarius.
ἄισχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, poſtulo.
Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.
Αἰχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.
Αἶψα, ſtatim, celeriter.
Αἴω, Poët. audio.
Ἄκατος, ὁ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, ſano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuſpis, acies.
Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſummum incrementum.
Ἄκανθα, ſpina.
Ἄκαρος & ἄκαινα, idem.
Ἀκανθος, ὁ, herba ſpinoſa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.
Ἀκόλουθος, pediſſequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, ſummus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όνος, jactator, glorioſus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus, & ſole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλήω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀληθὴς, verus.
Ἀλὴς, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.
Ἄλις, satis, abundè.
Ἁλίσκω, capio.
Ἀλκὴ, robur, vires.
Ἀλλὰ, sed.
Ἄλλος, alius.
Ἀλλᾶς, ἄντος, farciminis genus.
Ἁλάομαι, salio, salto.
Ἅλς, ἁλὸς ὁ, mare: ὁ Ἅλς, sal.
Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
Ἅλσος, ους, τὸ, lucus.
Ἁλύται, lictores.
Ἁλφω vel Ἀλφάνω, invenio.
Ἀλφὸς, albus.
Ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.
Ἅμα, simul, unà, cum.
Ἅμαξα, currus, plaustrum.
Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.
*Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμη αἴρεσθαι, quod ligone fiat.
Ἁμαρτάνω, aberro, pecco; ex Ἀμαρτέω.
Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
Ἀμέργω, exugo, ex quo Ἀμέργνυμι & Ὀμόργνυμι, stergo, exprimo.
Ἀμέλγω, mulgeo.
Ἀμιλλα, certamen, contentio.
Ἄμμος, ἡ, arena, Ψάμμος idem.
Ἀμνὸς, agnus.
Ἀμόργη, herba quædam purea.
Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.
Ἅμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
Ἀμυδρὸς, obscurus.
*Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.
Ἀμύνω, auxilior, defendo.
Ἀμφὶ, circa.
Ἂν, si.
Ἀνὰ, per, cum.
*Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.
Ἀναλίσκω, absumo.
*Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios.
*Ἄνεμος, ventus, ab ἀέ
Ἄνδηρον, summitas, seu cacumen, & fluviorum labra seu aggeres.
Ἀνέλλω, quasi ἀναλλω impu

pudenter, licenter.
, ſine, abſque.
ψιὸς, conſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.
έω, perpurgo.
έω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quod citò creſcat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, veſpa.
Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, ſano.
Ἀντὰ, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro.
Ἀντίος, adverſus, ex adverſo.
Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, ſentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia.
Ἀνύω, Poët ἀνύτω & ἀνύπτω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, ſupra, ſurſum.
Ἀνώγω, jubeo, ſuadeo, inſtigo
Ἀξίνη, aſcia, ſecuris.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἄορος, ρος, τὸ, enſis.
Ἅπαξ, ſemel.
Ἀπατάω, decipio, ſeduco.
Ἀπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.
Ἀπὸ, ab, vel abs.
Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
Ἀραιῶς, firmiter, à ἀραίω.
Ἀρα, utique, profectò, itaque.
Ἀρὴ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
Ἄριστον, prandium, quòd non niſi Deos precati veteres ad prandium accederent.
Ἄρης, Mars.
Ἀρετὴ, virtus, quaſi ἐραστὴ, amabilis.
Ἀρὴξ, ἠκος, ἡ, ſtrepitus.
Ἀρύσσω, amputo, abſcindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω, ῥάσσω, idem, & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνὴς, araneus.
Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.
Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, ſufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, ſufficiens.

Ἄρκτος,

*"Αρκτος vel ἄρκος, ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.
"Αρκυς, rete.
'Αρνέομαι, recuso, nego.
'Αρόω, ῶσω, aro.
"Αρπη, falx.
"Αρρίλω, ἄρσιλω, mas.
"Αρνυμαι, capio, recipio.
'Αρτηρία, spiritus semita, arteria.
"Αρτι, modò, paulò ante.
'Αρχὴ, principium, exordium.
Τπάρχω, initium do, sum.
"Αρω, apto, congruo.
"Αρθρον, artus, articulus.
'Αρτάω, appendo, suspendo.
"Αρτιος, integer, incolumis.
'Αρτιόω & ἀρτύω, apparo, adorno.
'Αρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
'Αρμός, apta commissura, compages, coagmentatio.
"Αρωμα, odoramentum, aroma.
'Ασελγὴς, έος, petulans, improbus.
"Ασις, ιδ, limus.
"Ασβολος & ἀσβόλη, fuligo.
'Ασκέω, exerceo.
'Ασκὸς, utris, saccus.
'Ασπάζομαι, amplector, amplexor.
'Ασπὶς, ίδ, clypeus rotundus ut cyclopis oculus.
'Ασπίζω, defendo.
*'Αστὴρ, stella, quasi ἄσατος semper in motu.
"Αστυ, τό, urbs.
"Ασωτος, qui servari nequit.
'Ατάλὸς, tener, de ætate.
'Ατάω, lædo, noceo.
'Ατάσθαλος, improbus.
"Ατη, noxa, damnum, clades.
'Ατρεκὴς, verus, certus.
"Ατος pro ἄατος, insatiabilis.
'Ατύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
'Αυγὴ, splendor, lux.
*"Αρτεμις, Diana, quasi ἄρρατέμνυσα, qui aëra scindit.
'Αυχὴν, ένος, cervix.
"Αυω & αὐύω, clamo.
'Αφελὴς, έος, simplex, integer.
'Αφύω, haurio.
'Αφρὸς, spuma.
'Αφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
'Αχλὺς, caligo.
"Αχος, τὸ, dolor, mœror.
"Αω, flo, spiro.
'Αυλὸς, tibia.
'Αυλὴ, area, locus apertus.
*"Αυω, flo, splendeo, fulgeo, unde ἠὼς, aurora.

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω ex Βαίω, eo, gradior.
Βάκτρον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Βεμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronuntiatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis, index.
Βασιλεὺς Rex, quasi βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι κακίνω, oculis occîdo.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, fugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδελὸς, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus:
Βιβλίον, ω, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domus.
Βῆξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλὰξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάζω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλαισὸς, cui membra sunt resoluta, propriè παιλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὸν, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόσκω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρεγχος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥότος, à ῥέω, fluxus, quod nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, stridéo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem
Βῶλος, gleba.
Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

Γᾶα & αἶα, Poët. tellus. γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλαξ, lac.
Γαλέη & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γεινω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γίλγη, idem quod ῥώπος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γεραν, quasi γλῶ ὁρῶν, qui terram spectat.
Γεραὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, ὑος, dulcis.
Γλήμα seu γλήμη, idē quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γυνὸς, τὸ, genu
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
* Γρὶπος & γρῖφος, rete, etiam cor

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγκάω vel ἀγκίς, piscator.

Γεύω, εὔσω, comedo.

Γρὺ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

*Γρώνη, taberna, ex γρύω.

Γύα & Γῦα, arvum, via, fossa.

Γῦιον, membrum.

Γυιόω, membra frango.

Γυιὸς, claudus, mutilus.

Γύαλον, cavus.

Ἐγγύη, sponsio ex promisso.

*Ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

*Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δαίω & δάω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δάιομαι, divido.

δᾶις, τὸς, ἡ, epulum.

δαΐς, ίδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δέμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασύς, densus, confitus.

Δάφνη, laurus.

Δέ, autem, verò.

Δεῖ, oportet

Δέομαι & δεύομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ ἡ ἦ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δίναι, aquarum, vortices.

*Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ὁ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δέννος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δέυτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιά, dextera manus.
Δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: Δοχή, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δή, sane: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres: quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi Δεσμὸς, à Δέω.
Δήν, Δηρὸν, & Δηθὰ, diu.
Διὰ per.
Δίαιτα, vitæ institutū, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex Δόω, do, dono.
Διηνεκὴς, ἐς, continuus, perpetuus; forte ex Διὰ ἐνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίχρος, Δίχρους, bifidus.
Δῖος, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, Δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor, ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, ἡ, opinio: Δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna: ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à Δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράσσω & Δρέπω, prehendo.
Δρᾶω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμυ, fugio.
Δρᾶσθαι, inusit. idem.
Δριμύς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ὁ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δύω, & Δύνω, & Δύομαι, & Δῦμι, subeo.
Δύο, & Poët. Δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

Ἔ, He, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

legiacum carmen.
Ελελεῦ, acclamatio bellica.
Ε, ſe, pronomen.
*Ἔαρ, ver: ab ἵημι, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω & ἐδέω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
Ἕζω, ſedere facio.
ἑδράω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
*Ἐθλός, bonus, quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi, ἐὰν, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκών, όνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
εἱλέω, ήσω, & εἵλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verſo, volvo.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, ſum; Εἶμι, eo, & ibo
ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία una; ἕν, unum.
*ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκας, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω. ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
*Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
*Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
*Ἔλεος, ὁ χὴ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύσομαι, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
*Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho.
Ἕλκρ, ατος, τὸ, captura.
Ἑλκέειν idem.
Ἕλλη, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
Ἐλπίς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo.
Ἔνατρα, τὰ, spolia, exuviæ.
Ἐναργὴς, clarus, evidens. ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poët. in.
Ἔνθα, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐνὶ, intus, intra.
Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἔννη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ὗ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐννω, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόσσω, concutio, agito.
Ἐξὴς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, per, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτήδης, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
Ἔρεβος, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collaritia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
ἐργαλέος, difficilis, molestus.
Ἐργάω, operor.
Εἴργω, unde εἱργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐερίκω, idem.
Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo
Ἐρεύθος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἐρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ἡ, & ἐρήμη, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
*Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo. repto.
*Ἕρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω. contineo, detineo, impedio.
Ἑρύω, traho.
ὑρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
*Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, ους, τὸ, annus.
Εὖ, benè, rectè.
*Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, benè pono.
Εὐθυμέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐκαρὴς, ἐος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὐκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὄχη, cibus, εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔσχος, ους, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἔννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutus, pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζᾶ'ω & Ζώω, vivo.
*Ζεὺς, Jupiter, à ζώω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ, ζ, to ſeeth.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.
Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἢ, vel, aut, ſive, an, quam.
Ἦ, certe, profecto.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis
Ἀδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.
Ἄδω, ſatio, expleo.
Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos, unde ἄεδνος, id eſt, ἄπροικος, indotata
Ἡθέω, colo, per colum mitto, ſacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, to ſtrain liquor.
Ἥκω, venio.
Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.
ἧκιστος, minimus.
Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, ſol: quaſi ἁλιος, clarus.
Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἡμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρη, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἡρέμα, quieté.
* Ἥρως, heros, ſemideus, ab ἀρετὴ, virtus.
Ἧσσων, ἧσσον, minor, uſitatius in neutro genere ἧσσον.
Ἡσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.
Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θαάσσω,

Θᾶσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsū.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ crebrò, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ ἡ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi consultor.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θέομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, θητὸς, ὁ operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho, aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θαύω, frango, tero.
* Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θόλος, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θορυβέω & θορυβάω, perturbo.
Θρόνα, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρηνος, luctus, planctus.
Θρᾷξ, θρῆξ, Poet. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio; etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus: βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θρίσκος, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμος, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω,

Θύω & θυίω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωή, mulcta, damnum.
Θώπτω assentor colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰᾶσθαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
*Ἐνιαυτὸς, tempus longum: annus qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
*Ἱδρώς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερός, sacer, sacrosanctus.
Ἵημι, jacio, mitto, immitto.
Ἴημι, jacio, jaculor.
Ἴνημα, infusum.
Ἴησις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐφίημι, mandatum, jussum.
Ἰός, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἶλος, clavus.
Ἔσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἴθυς, rectus, directus.
Ἰκμὰς ἀδὸς, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
*Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
*Ἴλυς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα ut.
Ἰξὸς, vi cum.
Ἰὲ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ ἤ, equus, equa, ab Ἵπημαι, volo.
Ἵπημι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
Ἴπος, muscipula: etiam officina fullonis.
Ἶπος, pressura, onus.
Ἰπύω, premo.
Ἰπνὸς furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
*Ἶσος vel ἴσος, a qualis, par.
Ἥμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm:
Στατὴρ, stater, pondus 4; drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis, è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἰσὸς, οῦ, malus navis.

Ἰσχὺς,

Ἰσχίς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἴταλος, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἰυγξ. mulier venefica.
Ἰφι, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piſcis.
Ἴχνος, τὸ veſtigium.
Ἰχὼρ, tenuis, & aquoſa humiditas.

K

Κάβος, menſuræ frumentaceæ genus, unde κάβη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effuſè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occaſio, opportunitas
Καῖρος, licium.
Καιρέω, ſtamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, ſtipula, culmus.
Καλέω, voco, accerſo.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quaſillum.
* Καλὸς, pulcher, formoſus, à καλέω, quia pulchra nos amore ſui vocant.
* Καλὸς & κάλως, ω, vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inuſit.
Καλύπτω, tego, abſcondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ ἡ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, flacceſco, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
* Ἀγνάμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla
Καρδὸς, oculi angulus, hirquus
Κάνθων, ωνος asinus.
Κάννη, vel κάννα vel κάνεα, ſtorea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, ſpiro.
Κάρηνον, caput, vertex, ſummitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραναὸς, aſper.
Κάρος, ſopor cum gravedine.
Καρύα, nux, arbor, juglans.
Κατάκη, intricum, condit
* Κραιπάλη, crapula, τὸ κάρα πάλλει, vi pitis dolor ex nimio vino ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de stirpibus.

Κάρφω, sicco, arefacio.

Κάσις, frater, soror, consobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adversus, in.

Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

Καρδία, & κραδία, idem.

Κρέ.τος, τὸ robur.

Κείρω, tondeo, scindo.

Κερμὸς, truncus.

Κόρος, satietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, stimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à Κρήω, misceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.

Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaspero.

Κεύθω, occulto, abscondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & κείω, κάω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, salio, cum saltu sursus feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ἡ, sors, fatum, à κείρω, scindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis, buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.

Κίδδης, lutum, ut πηλὸς.

Κιθάρα, cithera.

* Κίνδυνος, periculum, quasi κινεῖν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κισσάω, fastidio laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, cistula, capsula.

Κιχάω & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ωνος, ὁ, vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.
κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
κλάω, frango, & κολύω.
κλάζω, clamo.
Κλοίω, claudo, quasi κολύπτω.
κλέπτω, furor.
κλῆρος, ὁ ᾱ ῐ, sors.
κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ῐ̄, scala, gradus.
κλόνος, ῐ̄, motus, tumultus.
κλύζω, abluo, eluo.
κλύω, audio.
κλέος & κλεῖος, τὸ, fama. rumor.
κληδὼν & κληϊδὼν, idem.
κλωΐω, neo.
κναίω & κνέω, & κνῆμα, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
κνηκὸς, ῠ̆, flavus, rutilus, luteus.
κνήμη, tibia, crus.
κόβαλος, i. παντοῖος, κακοῦργος, σωμύλος, λάλος, πολυτρόπος, ἀπατεών, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
κοῖλος, cavus.
κοινὸς, communis.
κοίρανος, princeps, dominus
κολάζω, punio, castigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
κόλαξ, adulator, assentator.
Κολύω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.
Κολωνὸς, cumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ῐ̄, pulvis.
κονέω, festino, curro.
διάκονος, minister.
Κόπρος, ὁ ᾱ ῐ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κοριζόμαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υδος, ῐ̄, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

*Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est ἐπιμελοῦμαι, curo

* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita

Κοπίνη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κραδὴ, ramus ficulnus.

* Κραίνω, impero, & κραναίνω, efficio, perficio; secundum Etymolog. à κράτος.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἰδος, ἡ, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ἰδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρυνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo

κ]ῆνος τὸ, jumentum.

Κτοὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabricor.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto oculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

* Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus ium, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

κῦφος

κῦφος, gibbus, vas concavum.
κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυστὶς, ἔ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ ἡ ὄ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, comportatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turba, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κώς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ A, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λαιμὸς, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, largus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάγχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λᾶς & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, decipio & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήγω, F. verbi λήξω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λάφυσσω, avidè deglutio.

Ἐλα-

Ἑλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ ἡ ἡ, servus, serva: famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαμὸς, unde λάω.

Λαχάνα, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.

Λέγομαι, etiam, differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λεΐζω, prædor.

Λεῖον, λεῖον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. ἀπένδω.

Εἴβω, idem.

Λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν, ὕδωρ λείβεται.

Λείβω, idem quod λείζω.

Λείβω, petra; unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νηλεμὴς, à νὴ privativa partic. & λείπω, inde sinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus: quod eum in obsonia immissum lingimus.

λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λυγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος ους, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος εος τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, i. e. non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω. λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Λιγύω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λέω, volo.

* λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramia, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιμὸς,

λακκος, lacus torcularii preli.
λανη Θ, ες Θ, τὸ, lana.
* Λᾶρος vel λῆρος, nugæ, ineptiæ, à λαω & ἐρῶ, i. valdè dico.
λαζω, agito, jacto, turbo.
λαν & λιλω, valdè, admodum.
λιμενὼ, portus, à λιαν μένειν.
λιμνη, ſtagnum, palus.
λιγγω, ſtrideo, ſeu ſtrido.
λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
λικμὸς, ventilabrum.
λιθος, lapis.
λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
λινον, linum.
λιπος, τὸ, pinguedo, adeps.
λὶς, ὁ, leo, accuſat. λῖν, leonem.
λιτομαι, ſupplico, precor.
λιτὴ, ſupplicatio.
λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.
λὶχμη, i. λῆξις, μοῖρα, ſors, portio: etiam lancea.
λοιδορος Θ, conviciator, maledicus.
λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.
λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
λοξὸς, obliquus, non rectus.
λοφὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.
Λύω, lavo.
* Λόφος Θ, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, reſpiro, interquieſco.
Λόχος, cohors, etiam inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, cruor pulverulentus, ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, ſordes: quaſi λῦμα, ex λύομαι, lavor.
λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
λύχνος Θ, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λυσις, ες Θ, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Ἀρίστος & λῴστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῃ, volo.

M

Μαζός, mamma.

Μαστός, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαστεύω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

Μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valdè, multum.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλός, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάρσυ, ὁ χὴν, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso; etiam abstergo.

Μάγειρος, pistor.

Μάζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάστιξ, ιγος, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

Μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

Μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis; à μὴ & ἀείρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel άω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

Μόρος, portio, fatum.

Μοῖρα, pars, sors, conditio.

Μέρος, εος, τὸ, pars.

Μέτρον, modus, mensura.

Μέριμνα, cura, sollicitudo.

Μερμαίρω & μερμήρω, cum anxiè, curiosè cogito.

Μέρδω, privo, & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μέλ

Μελεδαίνω, ἐπιμελῶμαι, curo.
Μέλει, impersonal, curæ est.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
Μελίζω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus sum.
Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, cōqueror, accuso.
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehementer
Μέσος, medius.
Μεστὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, unà cum, post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχει vel μέχεις, usque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.
Μηλέα, malus arbor: malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus, malum.
* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μείνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, significo.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μισθύλλω, in minutas partes seco.
Μισθὸς, merces.
Μίσος, εος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægrè.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
Μολίζω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, solus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie, ut strix fuisse dicitur & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μύλλον, i. κύλλον, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, ηκος, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς υὸς, mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam sugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὶς, ίδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, numquid, utrum.

* Μωρὸς & Atticè Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo,

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, νεὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμη-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμ☉, ε☉, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέ☉, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νάω, nuo, annuo.
* Νέφ☉, τὸ, nubes, nubula, à νὴ & φά☉.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
*Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
*Νῆστις, jejunus, ex νὴ, & σῖτος νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, ſupero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, ſpurius.
Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & νόσφιν, ſeorſim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, ſponſa; nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad ſomnum quaſi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, é☉, tardus, à νὴ, privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verſo; interdum etiam vibro.
Νῶχαρ, torpor.
Νῶτος, dorſum, νῶτα in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quaſi ἀνθ☉.
Ξέν☉, peregrinus, hoſpes.
* Ξέω, rado, ſcalpo, ad ſonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφ☉, τὸ, enſis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piſcis.
Ξιφίζω, manu in altum ſublata ſalto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὄαρ, ὄ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: undè ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor & moles.
Ὄγκη, angulus, seu uncus: & magnitudo, amplitudo.
Ὁδὸς, ὁ, via.
*Ὀδὰξ, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
*Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὄθνη, cura, ratio.
Ὀθέω & Ὀθόω, curo.
Οἱ, adverb. quo, ubi.
ὅσπ, idem.
Οἴγω, ὀιγνύω, aperio.
Ὀιζὺς, ὑ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
*Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis; & οἶος, solus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις, cacumen.
Ὄις, οἰὸς, sive ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρόω, œstro agitor.
Οἰχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω, & οἴω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὀκνος, pigritia.
*Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, peniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὅλος, sanus; & crispus, item noxius.
*Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοὸς φύρομαι.
*Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
*Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόρεω, simul defluens.

*"Ομηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀκολουθεῖν.

"Ομηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Varum Pieriis ora rigantur aquis.

"Ομνυμι & ὀμνύω, juro, ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμοῦσω.

'Ομοῖος, similis: &, idem.

"Ομιλος, cœtus, multitudo.

'Ομφαλὸς, umbilicus.

"Ομφαξ, ὁ ἡ, uva acerba.

"Οναρ, somnium, insomnium.

"Ονημι, juvo, prosum.

"Ονειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

"Ονος, asinus.

"Ονομα, nomen.

"Ονυξ, unguis, ungula.

'Οξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

'Οπάζω, prosequor, præbeo.

'Οπηδέω, & ὀπηδέω, comitor.

*"Οπις, ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

"Οπιθεν, à tergo.

"Οπλον, armum, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

'Οπὸς, succus, humor.

'Οπότε, quando, ὅπου, ubi.

'Οπτάω, torreo, asso.

"Οπω, video, aspicio.

ὤψ ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*'Οφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

'Οπύω, conjugem habeo.

'Οπώρα, autumnus.

'Οράω, video, cerno.

*'Οργὴ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

'Ορέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

'Ορθὸς, rectus, porrectus.

"Ορθρος, tempus matutinum.

'Ορμὴ, impetus.

"Ορνις, ιθος, ἡ, avis, ales.

"Ορος, τὸ, mons.

"Ορος, ὁ, terminus, limes.

ὀρὸς, serum lactis.

ὄρρος, pars corporis.

'Ορταλὶς, pullastra, gallina.

'Ορύσσω, fodio.

'Ορφανὸς, orbus, pupillus.

*"Ορφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

'Ορχέομαι, salto, tripudio.

"Ορχις, testiculus, testis.

"Ορω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

'Οτλος, ærumna, labor.

ὖρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὀρός, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
ὅτε, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, testa.
Ὀσσή, vox, fama.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρωίω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ & οὐχί, non.
Οὐθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὴ cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quasi ὁρατὸς, quod sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
ὦς, ατος, τὸ idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρυῦς, ὐος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα i.e. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλίζω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὀσσὰ, vox, fama.
Ὀψὲ, serò, longo post tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π

Παῖς, δὸς, & παΐς, αΐδος, ὁ ἡ, puer vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παραδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ας, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάροιθε, adverb. Poet. antè, priùs: idem quòd πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πάθομαι, patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πα-

Παταίαω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῦδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρωδς, vitricus, πατρῶος, paternus.

Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, parvus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πεῦς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

*Απορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποείζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.

*Απλαστος & *Απλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudiosè aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo, unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφερος, seu à ἀφερέκτης, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πετανύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέτασσον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus:
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηνὴ, idem: etiam pannus.
Πήρη, & πίρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, χειρὸς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pilenm.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu, λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πόσις, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, laboro.
Πεσσὸς sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλαξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ὁ, later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολυέτος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis, ut λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à ποθέω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter quilibet curator, quasi in πρίν μήσων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam, quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόδη, ἀκροπόδιον, præputium.

Πόσος,

πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μόρος, sors, fatum, à πίπτω, cado.
πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πίπτω, cado.
Πούς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβυς, εος, ὁ, legatus.
Πρέσβις, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρωνὴς, ἐος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, prius, antè.
Πρίω seu πρίζω, serro, serrâ seco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
πρόϊξ, ῖκος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρυτανις, rector, administrator.
Πρωΐ, manè.
πρῳΐ, idem.
Πρῴρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρον, ala, à πέπμαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ὑ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτωκέω, idem.
πτωξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυξ, pugnus.
πυγμὴ, pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quam cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμὴν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πυγὼ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, Janua, Ostium in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύκεις, nuncii, sermones.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πυὸς, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πυὼν pus: πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πύελον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

ὁ πυρός, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ, pullus, sæpè de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πένθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

* Ῥάβδος, & ῥάδδος, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥαίω, profligo, perdo.

* Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, ίος, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, caulículi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ῥαχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγχω vel ῥέγχω, sterto, factum per Onomatopœiam.

Ῥίζω, facio, etiam satrifico.

Ῥιμβῶ, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥιμβη, vagatio, erratio.

Ῥίπω, vergo, propendeo, propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαδάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥῑνὸς, nasus.

Ῥινὸς, οῦ, ὁ ἡ οῦν, pellis, corium.

Βερτὸς, mortalis.

Βόρτος, sanies.

Ῥίζα, ης, radix.

Ῥὶν, ινὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥινὸν, οῦ, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖδος, stridor: *A rushing of waters.*

Ῥάζω & ῥοιζῶ, latro,

Ῥόδος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, τὸ, sordes.

Ῥύπτω, sordes eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

Ἔρρωμαι, valeo.

Ῥῶψ, ωπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ιγγὸς, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειρεύω, & σειραίνω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito, σίω,

σέω, ex quo σέσω, cieò.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σβω, ex quo Doricum ἀπέσανα, unde illud ἔρρει τὰ καλά, Μίνδαρος ἀπέσανε, id est, ἀπόλωλε, τέθνηκε: periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres, populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σής, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
* Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, 1. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se, subitâ ruinâ everrit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; & σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, Præacutus palus, vallus, idem cum ϛαυρὸς & χάραξ.

Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo, ſæpè de tenebris nocturnis.

σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ἡ, vermis.

Σκώπτω, cavillo, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμήω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum; ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira: ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Σπεί-

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabãt
Σπλήν, ηνὸς, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra, sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τό, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam stirpes, stirps.
στελεχόω, cauditem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, spiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγὶς, ίδος, strigil.
στλεγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, ος, à τέτομα, scindo.
Στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στροφὴξ, γγὸς, guta, seu stilla.
* Στρατὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus, à στερεὸς ἵσταδζ, id est, firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

σεσ.ηρὸς, obliquus: idem quod σκολιὸς.

Στελμὸς, ός Θ, asper, item acutus. At στλῶ Θ, luxus, fastus, deliciæ, unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρυθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τῆς μεθ' οἴστρου θέσεως viz. ad venerem, Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Σπύραξ, ακθ, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

* στύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν Atticè Ξὺν cũ, unà cum.

Συρίσκω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

σῦς five ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάγος guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφολὼ, λὼς, cuneus.

Σφὴξ, idem: vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio; pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus. Et mico, palpito.

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

Σχάζω, idem: etiam transfero & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, sceleste, sævus.

Σχίζω findo, scindo, disseco.

Σχάνος, ὁ lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus, mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος,

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T.

TΑλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

Ὤιμοι τάλας, heu mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus, condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi πατεινὸς, depreſſus, humilis, non multum à terra aſſurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ἡ tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

Τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ὁ, vel ος, ὄ, ὴ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχεα, inferiæ, iuſta.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, inſeſto.

τέρλιν, tener.

τερσαίνων, ονος, mollis.

τραύω, vulnero, ſaucio.

τραυλὸς, blæſus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, βύσκω & τρύχω, βυχόω & βίβω, βώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένδω ſive τενθάω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρευτὴς, έος, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
Τέφρα, cinis, cui κονδὺς & μαιλὴ ſynonyma ſunt, à τέφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
τιτθὴ, nutrix, & mamma.
τιτθεύω, nutrio.
τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo. Aliquando facio, efficio.
Τιτμὺς, lignorum ſtrues: etiam Τιτμοὶ, leges.
Τίμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τις, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ἔντιμον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες, & πτῆνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo ſub terram detruſi, à πτάλνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa; quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus, cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τίκλη, mullus, quoniam δὶς τίκτει τὸ ἔτος, ter parit in anno.
Τείβω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφος, ὁ, ος, τὸ, alumnus.
τρόμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀνατρέχω,

Ἀναδρομή, Sublatio in altum.

τρόχος, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ωνος, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd fit timida.

Τρίζω, ſtrido.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, ſeu callum: πόλοι quoq; ſuperciliorum pili.

Τύμβος, buſtum, ſepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς, caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.

Τυρόω, & τυρδύω, in caſeum cogo: etiam agito, turbo.

Τύτθος, ὁ καὶ ἡ, parvus.

Τωός, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito, unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis ſeu convitiis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ vitrum: etiam κρύσταλλος, cryſtallus.

* Ὕβεις, injuria, ſed gravior, quaſi ὑπερβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, ſanus, bene valens, integræ valitudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὴ, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, qui opponitur, ξηρὸς aridus, ſiccus.

Ὑδω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Ὑιὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, ſylva.

Ὑπὲρ, ſuper, pro, per.

* Ὕπατος, Conſul, quaſi ſupremus.

* Ὕπνος, ſomnus, quaſi λύπην, quia ſolvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, poſterior.

Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.

Ὕπτιος, ſupinus, reſupinus.

Ὑφάω & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celſitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρώς, sudor.

ἵδρω, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ.

Φάγω, φήγω, edo, comedo.

φαιδρὸς, hilaris, alacer.

φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

φαλακρὸς, calvus.

φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

φαύω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

φάτνη, præsepe, stabulum.

φαῦλος, vilis; etiam malus, improbus.

φαύλως, malè, difficulter.

φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

φάσκω, dico, memoro, commemoro, expono. At φάσκομαι, cogito.

φάω & φάζω, occido.

φείνω & φορδάω, idem.

φεύγομαι, fugio, metuo.

φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

φείδομαι, parco, ignosco, misereor.

φελλὸς, suber.

Φέναξ, impostor; etiam derisor.

φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.

* φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

φέρω, F. οἴσω, ab οἶω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω. Aorist. 1. & 2. ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor vel sonum edo.

Φθίω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.

φθειὴρ, ῥὸς pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.

* Φιάλη, ἀπὸ τοῦ πίνειν ἅλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

ſcella, capiſtrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, nugor.

Φλύω, Φλύζω, idem.

Φλύαρος, nugator.

Φλὲψ, βός, ἡ, vena:

Φλοιὸς, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol: quaſi φῶς βίου, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt à Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.

* Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ίγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράττω ſepio, munio.

Φράγμα, ſepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ puteus.

Φρὴν, ενὸς, mens.

Φρένες, præcordia, mentis ſedes.

Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.

Φροντὶς, ἴδος, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.

* Φρῦδος quaſi φρόδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.

Φρυάπομαι fremo, de equo.

Φρύγω, φρύασσω & φρύττω, torreo.

Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.

Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde fucus Latiné: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo, vito.

Φύλη, tribus.

Φύλλον, folium, frons, frondis.

Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, ſufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.

Φύσις, enaſcentia, natura.

Φωρεύω & φώρυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς ſive φωλεὰ, luſtrum, antrum.

* Φωνὴ vox; quaſi φῶς νόος, lux animi.

* Φῶρ, ῥὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φώρ, φωρὸς, ſive φῶρος ὁ, ſpeculator, explorator.

Φωριαμὸς, ſcrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω, vel potius χάζομαι, recedo, retroecdo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω, inuſitato.

Χάος, τὸ, hiatus, chaos.

Χάσμη hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χήν, νός, ὁ χηνός, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

Χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmiũ.

Χαρίεσσες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, filex.

Χάλις, merum, ἀπὸ τῦ χαλᾶν ἵνας.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

Χαλκὸς, κὸς, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & Χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

Χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta, ex papyro.

Χαλέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάσχη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χείρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χαίλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ὑος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος ſive Χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος & χῦς, οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χῦς, ὁ, etiam terra egeſta: etiam aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χώσω, χῦν educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χείμων,

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χυώω, idem quod χέω.

Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, papulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, undè Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σῦς porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à κείρω, quod resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χρήσομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεών, & χρέως, vel χρείως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως, & χρεὼν, debitum fatale, fatum; mors: χρέος quoq; causa, vaticinium, oraculum.

Χρήσιμος, utilis.

Χρεὼ, Ion. χρεὼ. pro χρεία indigentia.

χρείω autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηίζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

Χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῶς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim: etiam ſingulatim, unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ.

ΨΆω, tergo, abſtergo: & radò, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo, & appropinquo ψαίω, idem.

ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαυάλλω & ψαλάαω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, ἀδὸς, ros, ſtilla, gutta, quod minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψιθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψῦχος εος, τὸ, frigus, cui oppo-

nitur

pouitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω.

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠβὴ, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὦσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὦθις, impulsor.

Ὠκὺς, celer velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

Ὦμος, humerus, quasi ὠμῶν, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤνημαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere, etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἶως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὦχρος, pallor.

Ὤχρα, coloris genus.

Ὠχρέω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS
Mensium Græcorum.

Quod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, alii October, à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius; ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munychiæ fanũ, in quo Deæ sacra ea mense celebrabantur

Θαργηλιὼν, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo mense σκιροφόρια festum celebrabatur, quo umbraculũ ex arce Athenis

nis solenni pompâ deferebatur, signumq; ædificandabatur.

Ἑκατομβαιὼν Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initiũ, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταστειὼν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Augustus, propter βοηδρόμια, festũ quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones felicitèr gestum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, quî μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων τροφεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσιδεὼν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῆς μερίδων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquã de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκάμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἐρχομένου: secundam μετὰ τὴν μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι: tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου aut λήγοντος, vèl etiã ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη, seu πεμπάς, & ita deinceps, nisi quod primi cujusq; mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἰσαμφὼς & μεσοδνῆς μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσαμφὼς, secunda, tertia; & τεσσαρεσκαιδεκάτη, δευτέρα μεσοδνῆς, undecima, duodecima: in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαὲ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γην	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γς	γς	δην	δην
γα	γα	γει	γςι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γων	γυν	δρ	δς
γαρ	γας	γω	γω	δυ	δυ

δω

μαι	μαι
μαν	μαν
μᾶς	μας
μαυ	μαυ
με	με
μὲθ	μεθ
μὲ	μὲν
μὴν	μεν
μη	μη
μὶν	μιν
μι	μι
μμ	μμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μῶν	μῶν
οῖ	οἷον
ου	ου
οὗτ	οὗτος
πα	πα
παι	παι
πὰν	παν
πᾶσα	πασα
πε	πε
πὲρ	περ
πὲρι	περι
πη	πη
πι	πι
πλ	πλ
πν	πν
πο	πο
πρ	πρ
πρα	πρα
πρὸ	προ
πρω	πρω
πτ	πτ

πυ	πυ
πω	πω
ῥα	ρα
ῥι	ρι
σα	σα
σαι	σαι
σὰν	σαν
σαρ	σαρ
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σθ	σθ
σθα	σθα
σθαι	σθαι
σθε	σθε
σθη	σθη
σθι	σθι
σθο	σθο
σθω	σθω
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σσ	σσ
σσα	σπα
σσαι	σπαι
σσε	σπε
σσει	σπει
σση	σπη
σσι	σπι
σσο	σπο
σσυ	σπυ
σσω	σπω
στ	στ

συ	συ
σω	σω
τι	τι
τῆ)	τῆναι
τὲκ	τεκ
τὲν	τεν
τὲξ	τεξ
τὸπ	τεπι
τὸτ	τεσι
τ	τευ
τω	τηυ
τρ	τερ
τα	θα
ταυ	θαι
τε	θε
τη	θη
τι	θι
τν	θν
το	θο
τρ	θρ
τυ	θυ
τω	θω
κα	κα
κὰ	καὶ
κὰτ	κατὰ
καυ	καυ
κε	κε
κι	κι
κλ	κλ
κν	κυ
κο	κο
κρ	κρ
κυ	κυ
κω	κω
λλ	λλ
μα	μα

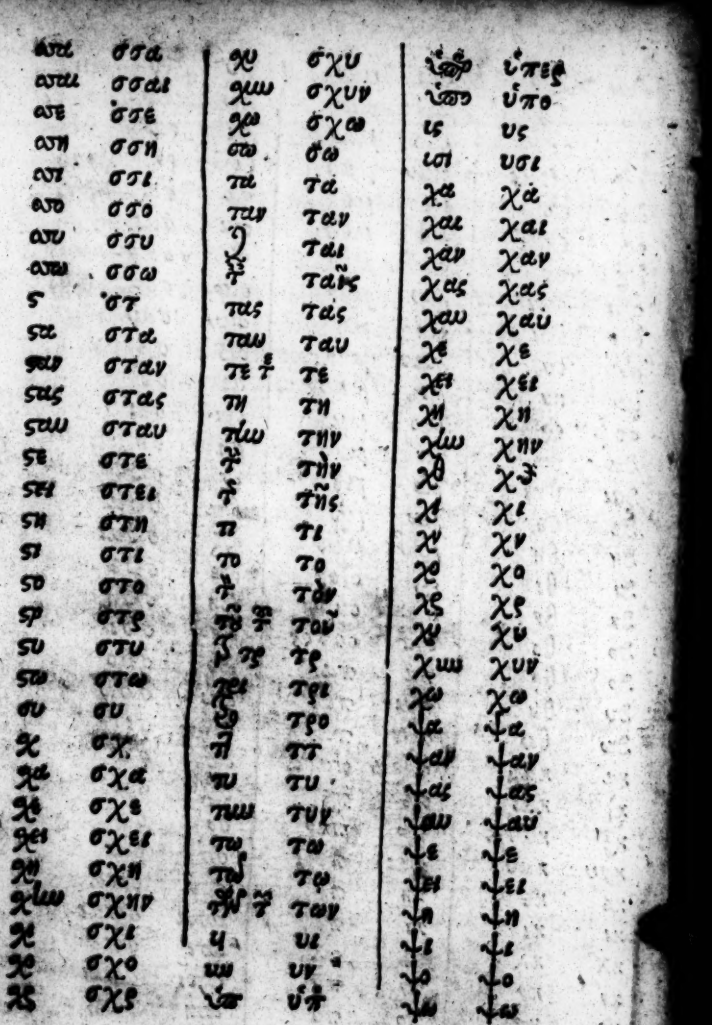

FINIS.